யுகங்களைப் பற்றிய தெய்வீக திட்டம்

Divine Plan of The Ages

வேதாகமப் பாடங்கள்

VOL . I

தேவனுடைய தெய்வீக திட்டம்

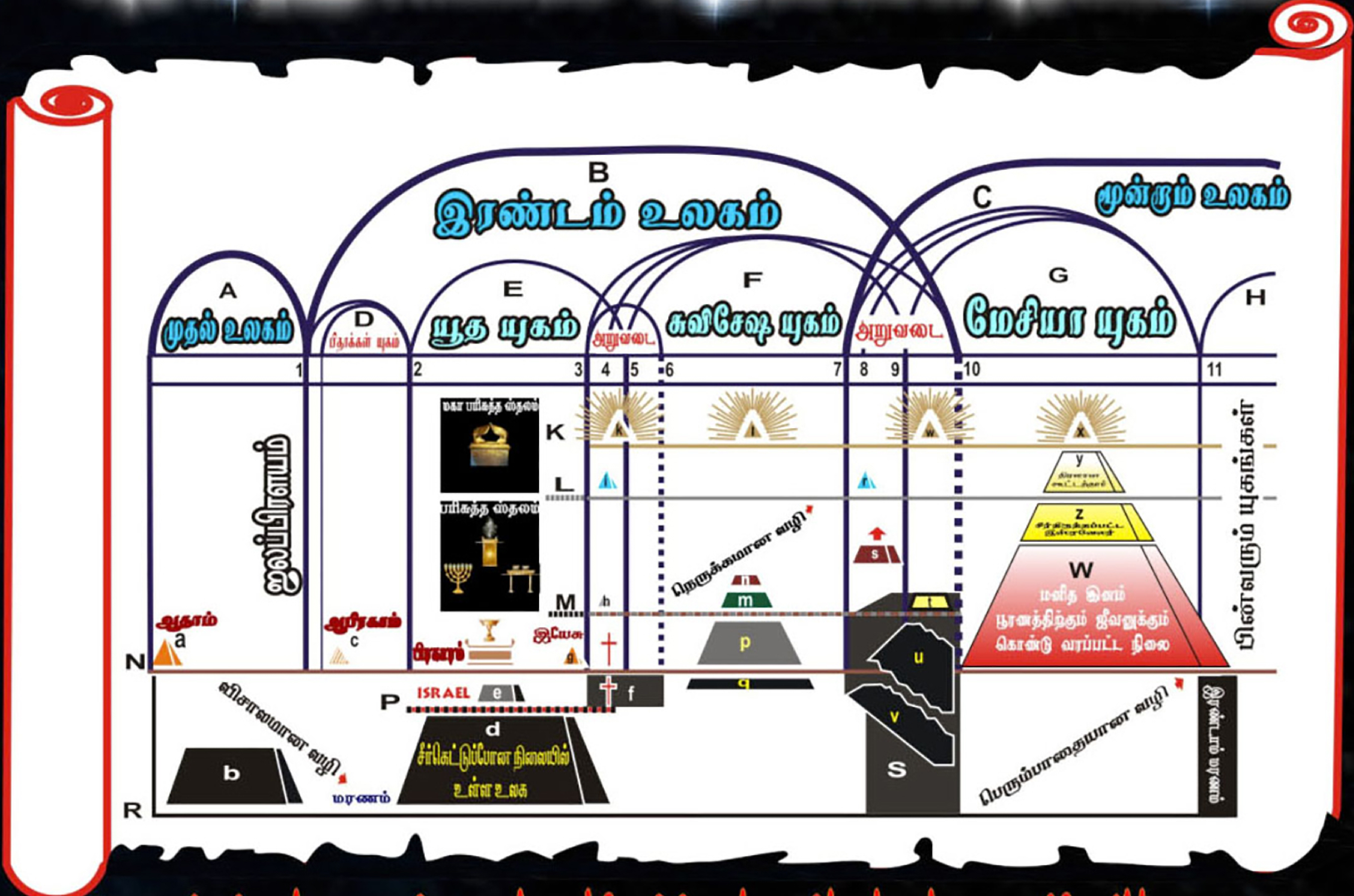

"....நீ தரிசனத்தை எழுதி, அதைக் கடந்தோடுகிறவன் வாசிக்கும்படிப் பலகையிலே தீர்க்கமாக வரை."

ஆபகூக் - 2 : 2

அத்தியாயம் – 12

யுகங்களின் திட்டத்தைக் காண்பிக்கும் வரைபடத்தின் விளக்கம்

யுகங்கள் – அறுவடைகள் – நீதிமானுக்குரிய உண்மையான நிலைமையும், நீதிமானாகக் கருதப்படும் நிலைமையும் – நம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் ஜீவியம் – அவரது பின்னடியார்களின் ஜீவியம் – பெயர் சபைகளின் மூன்று வகுப்பார் – அறுவடையின்போது பிரித்தெடுக்கப்படுதல் – அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட வகுப்பார் மகிமை அடைதல் – மகா உபத்திரக் காலத்து வகுப்பார் – பதர் சுட்டெரிக்கப்படுதல் – உலகம் ஆசீர்வதிக்கப்படுதல் – மகிமையான பலன்

உலக இரட்சிப்புக்காக தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கும் தெய்வீகத் திட்டத்தை விளக்கும் படத்தை இந்தப் புத்தகத்தின் கடைசிப் பக்கத்தில் இணைத்திருக்கிறோம். இதன் மூலம் தேவனுடைய திட்டத்தின் படிப்படியான முன்னேற்றத்தையும், மனித சுபாவத்திலிருந்து, தெய்வீக சுபாவத்திற்கு மறுரூபமடைய எடுக்கவேண்டிய படிப்படியான நடவடிக்கைகளையும் கண்களின் மூலம் சிந்தைக்கு உதவிபுரிய நாங்கள் நாடியிருக்கிறோம்.

முதலாவது, மூன்று பெரிய (காலப்பகுதிகள்) உலகங்களாகிய A, B, C என்பவை குறித்துப் பார்ப்போம். இதில் A – மனிதனுடைய சிருஷ்டிப்பு முதல் ஜலப்பிரளயம் வரை; இரண்டாவதாக, B – ஜலப்பிரளயம் முதல், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது துவங்கப்படும் ஆயிரவருட அரசாட்சி வரை; மூன்றாவதாக C அல்லது கிறிஸ்துவின் ஆயிரமாண்டு ஆட்சி துவக்க முதல் "யுகா யுகம்" வரையிலான முடிவில்லாக் காலங்கள். (எபே. 1:10; 2:7) இந்த மூன்று உலகங்களும், வேதாகமத்தில் அடிக்கடி எடுத்தாளப்படுகின்றன. A "அப்போது இருந்த உலகம்" என்றும், B "தற்போதைய உலகம்" என்று நம் கர்த்தராலும், "இப்போது இருக்கிற பொல்லாத பிரபஞ்சம்" என்று பவுல் அப்போஸ்தலனாலும், "இப்போதிருக்கிற வானங்களும் பூமியும்" என்று அப்போஸ்தலன் பேதுருவினாலும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. C "இனி வரவிருக்கிற நீதி

வாசமாயிருக்கும் உலகம்" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இனி வரவிருக்கிற உலகமானது தற்போதைய பொல்லாதப் பிரபஞ்சத்திற்கு நேர்மாறாக இருக்கின்றது. தற்போதைய உலகில் தீமை ஆட்சி செய்து, நீதிமான்கள் துயரப்படுகிறார்கள். ஆனால் இனி வரவிருக்கிற உலகில், இந்த நிலைமை தலைக் கீழாக மாற்றப்படும். நீதி ஆட்சி செய்து, தீமை செய்வோர் துன்பப்படுவார்கள். இறுதியாக, தீமை முற்றிலும் அழிக்கப்படும்.

இந்த மூன்று உலகங்கள் அல்லது பெரிய காலப்பகுதிகள் அல்லது யுகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், மனிதனைக் குறித்த தேவனுடைய திட்டமானது, தனித்தன்மை உடையதும், வித்தியாசமானதுமாய் இருந்தாலும், இவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு மாபெரும் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியே. இத்திட்டம் முழுவதும் பூர்த்தியாகும் போது தெய்வீக ஞானத்தை வெளிப்படுத்தும். ஆனால் தனித்தனியாக ஒவ்வொரு உலகத்தின் திட்டங்களை நோக்கும்போது, ஆழ்ந்த கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதில்லை. முதலாம் "உலகம்" ("வானமும், பூமியும்" அல்லது அதன் ஒழுங்குமுறைகள்) ஜலப்பிரளயத்தின் போது ஒழிந்துபோனது. "இப்போதிருக்கிற பொல்லாத உலகத்திற்கு" சாத்தான் அதிபதியாக இருப்பதாக நமது கர்த்தர் கூறியிருப்பதால் முதல் உலகம், தற்கால உலகத்திலிருந்து வேறுபட்ட முறையை உடையதாயிருந்திருக்க வேண்டும். ஆகையால் இந்த பொல்லாத உலகத்தின் அதிபதியாகிய சாத்தான், ஜலப்பிரளயத்திற்கு முன்பு ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்த போதும் அவன் முதல் உலகத்திற்கு அதிபதியாக இருக்கவில்லை. ஜலப்பிரளயக் காலத்தில் தேவனுடைய செயல்பாடுகள் எவ்வாறு இருந்தன என்று அநேக வேதவசனங்கள் வெளிச்சம் காட்டுவதால், அது அவருடைய முழு திட்டத்தின் ஆழ்ந்த அறிவை கொடுக்கிறது. முதல் உலகம் அல்லது ஜலப்பிரளயத்திற்கு முந்தைய யுகம் தேவதூதரின் விசேஷ ஆளுகைக்கும், மேற்பார்வைக்கும் உட்பட்டிருந்தது என்பதும் விழுந்துபோன மனுக்குலத்தை சீர்படுத்துவதற்காக இவர்களால் முடிந்தவரைக்கும் முயற்சி செய்யவே இவ்வாறு அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதும் இதன்மூலம் அறியப்படுகிறது. தேவனுடைய அனுமதியின் மூலமாக தேவதூதர்கள் இதை முயற்சி செய்ய ஆவலாய் இருந்தனர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில், சிருஷ்டிப்பின் பணி நிறைவுபெறும்பொழுது, தேவதூதர்கள் பாடிக் கெம்பீரித்ததால் பூமிக்கடுத்த காரியங்களில் அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆர்வம்

வெளிப்பட்டது. (யோபு 38:7) முதலாம் உலகத்தில் அதிகாரம் செய்ய தேவதூதர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டபோதிலும், மனிதர்களை மீட்பதில் ஜெயங்கொள்ள முடியவில்லை என்று அந்த யுகத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் நிரூபிக்கின்றன. அதோடுகூட அப்போஸ்தலர் கடந்தகால, வருங்கால யுகங்களைப்பற்றிய தேவதிட்டங்களை தற்கால தீமை நிறைந்த யுகத்தோடு வேற்றுமைப்படுத்தி கூறும்பொழுது "இனி வரும் உலகத்தை அவர் தூதர்களுக்கு கீழ்ப்படுத்தவில்லை" (எபி. 2:5) என்று கூறியதன்மூலம், முதல் உலகம் தேவ தூதர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததையும் இனி வரவிருக்கின்ற உலகம் நம் கர்த்தருக்கும் அவரது உடன் சுதந்தரர்களுடைய கட்டுப்பாட்டிலும் இருக்கும் என்றும் அறிகிறோம். அது தற்கால தீமை நிறைந்த உலகத்தைக்காட்டிலும் அதிக நீதியுள்ள அரசாட்சியாக இருப்பதோடுகூட, முதல் உலகத்தில் ஆட்சிசெய்த தேவதூதரின் ஆட்சியைக்காட்டிலும் அதிக வெற்றிகரமானதாக இருக்கும். தேவதூதர்கள் மனுக்குலத்தை சீர்படுத்த முடியாததால் மனிதரது தீமை அளவுக்கதிகமாக இருந்ததால் தேவன் தம் கோபத்தாலும், நீதியின் எரிச்சலினாலும், ஜலப்பிரளயத்தில் எட்டு நபர்களைத் தவிர மற்ற அனைவரையும் அழித்தார். (ஆதி.7:13)

"தற்கால பொல்லாத உலகில்," மனிதன் தன்னைத்தானே ஆளும் அதிகாரத்திற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறான். ஆனால், விழுந்து போனதினிமித்தம் அவன் இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனாகிய சாத்தானின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இருக்கிறான். ஜலப்பிரளயத்திலிருந்து, தற்காலம் வரையில் உள்ள நீண்ட காலப்பகுதியில் சாத்தான் தன் உபாயத் தந்திரங்களினால், தனது இரகசிய நிர்வாக இயந்திரம் மூலம் மனுக்குலத்தை ஆட்சிசெய்து வருகிறான். சாத்தானுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் நடக்கும் இந்த மனித ஆளுகையின் முயற்சி, இதுவரை சம்பவித்திராத மகா உபத்திரவக் காலத்தில் முடிவடையும். இப்படியாக தேவதூதரின் அதிகாரத்தினால் இவ்வுலக மனுக்குலத்தைக் காப்பாற்ற முடியாது என்பதும், அவ்விதமே மனிதனுடைய சுயமுயற்சிகளாலும், திருப்திகரமான நிலைமையை அடைய முடியாது என்பதும் நிரூபணமாகும் .

தேவனுடைய தெய்வீக ஏற்பாட்டின் இரண்டாம் பெரிய உலகம் B மூன்று வெவ்வேறு யுகங்களாக பகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை

ஒவ்வொன்றும் தேவ திட்டத்தின் வளர்ச்சியில் முன்னேற்றப் பாதையின் படிக்கட்டுக்களாக இருக்கின்றது.

முற்பிதாக்கள் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபுடன் தேவனுடைய விசேஷமான தொடர்புகள் இருந்ததை D யுகம் எடுத்துரைக்கிறது.

யூதயுகம் E எனப்படுகிறது. யாக்கோபின் மரணத்திலிருந்து இந்தக் காலப்பகுதி துவங்குகிறது. இந்த யுகத்தில் அவரது பின் சந்ததியார் அனைவரும் “அவரது ஜனங்களாக” தேவனால் நடத்தப்பட்டனர். அவர்களிடத்தில் விசேஷ தயவை அவர் காண்பித்துக் கூறியதாவது: “பூமியின் எல்லா வம்சங்களுக்குள்ளும் உங்களை மாத்திரம் அறிந்துகொண்டேன்.” (ஆமோஸ் 3:2) கிறிஸ்தவ சபையாராகிய “பரிசுத்த ஜாதியும், அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமுமாய்” இருக்கிறவர்களுக்கு இவர்கள் (இஸ்ரவேலர்) நிழலான ஒரு ஜாதியாக இருந்தனர். அவர்களோடு செய்யப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்கள் திருச்சபையார்களோடு செய்யப்பட்ட “மேலான வாக்குத்தத்தங்களுக்கு” நிழலாக இருந்தன. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்கு அவர்கள் செய்த வனாந்தர பிரயாணம் திருச்சபையாராகிய நாம், பாவமாகிய வனாந்தரத்திலிருந்து பரலோக கானானை நோக்கி பிரயாணம் செய்வதற்கு நிழலாய் இருந்தது. அவர்களது பலிகள் நிழலாக பட்டுமே அவர்களை நீதிமான்களாக்கியது, நிஜமாக அல்ல. ஏனெனில் காளைகளின் இரத்தமும், ஆட்டுக்கடாவின் இரத்தமும் பாவத்தை ஒருபோதும் போக்க இயலாதவை. (எபி.10:4) ஆனால், F என்கிற சுவிசேஷ யுகத்தில் முழு உலகத்தின் பாவங்களையும் நீக்கி ஒப்புரவாக்கக்கூடிய “மேலான பலிகளை” நாம் பெற்றிருக்கிறோம். “பரிசுத்தமும், தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவ பலிகளாக” கிறிஸ்துவின் மூலமாக தங்களையே ஒப்புக்கொடுத்த இராஜரீக ஆசாரியக்கூட்டத்தார் நமக்கு உண்டு. ஏனெனில், கிறிஸ்துவே நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராக அல்லது தலையாக இருக்கிறார். (எபி. 3:1) யூத யுகத்தில் நடைபெற்ற நிழலான மதச்சடங்குகள், ஊழியங்கள் இவற்றின் நிஜத்தை இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தில் காண்கிறோம். (எபி.10:1)

F என்கிற சுவிசேஷ யுகத்தில் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய திருச்சபை உலகத்திலிருந்து அழைக்கப்படுகிறது. இந்த யுகத்தில் அந்தச் சபைக்கு

விசுவாசத்தின் மூலமாக மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள் அளிக்கப்படுவதோடுகூட அந்த மேலான அழைப்புக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அதன் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுபவர்களுக்கு ஜீவகிரீடமும் தெய்வீக சுபாவத்தில் பங்குபெறுதலும் கிடைக்கும். (2 பேது. 1:4) இவர்கள் மனித சுபாவத்தையும், அதன் உரிமைகளையும், ஆசீர்வாதங்களையும் மனப்பூர்வமாக இயேசுவின் மரணத்திற்கு ஒப்பான ஜீவபலி செலுத்துகிறார்களா என்பதை சோதித்தறியவே, தீமை இன்னும் உலகத்தை ஆளுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியாக இவர்கள் உயிர்த்தெழுதலின்போது இயேசுவின் சாயலில் இருக்க தகுதியுள்ளவர்கள் என்று உறுதிபடுத்தப்படுகிறார்கள். (சங். 17:15)

தெய்வீகத் திட்டத்தில் C என்ற மூன்றாவது பெரிய யுகம் “இனி வரப்போகிற உலகத்தின்” பல இருக்கிற காலப்பகுதிகளை உள்ளடக்கியது. இவைகளில் முதலாவதாக G என்ற ஆயிரம் ஆண்டு ஆட்சியைக் குறித்து மட்டுமே தெளிவான தகவல்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். இந்த ஆயிரவருட அரசாட்சியின்போது, கிறிஸ்து “பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகள் எல்லாருடைய வாக்கினாலும் முன்னுரைத்தபடி, இழந்துபோன எல்லாவற்றையும் திரும்பக்கொடுக்கும்” பணியைச் செய்து (அப். 3:19–21), பூமியிலுள்ள வம்சங்களையெல்லாம் ஆசீர்வதிப்பார். அந்த யுகத்தின் போது பாவம் மற்றும் மரணம் நிரந்தரமாக அழிக்கப்படும். ஏனெனில் “எல்லாச் சத்துருக்களையும் தனது பாதத்திற்குக் கீழாக்கிப்போடும் வரைக்கும் அவர் ஆளுகை செய்ய வேண்டியது. பரிகரிக்கப்படும் கடைசி சத்துரு மரணம்”– ஆதாமினால் வந்த மரணம். (1 கொரி. 15:25, 26) அது திரும்பக்கட்டுதலின் மாபெரும் காலமாக இருக்கும். கிறிஸ்துவோடு மணவாட்டியும் அவரது சரீரமுமாகிய திருச்சபையார் இணைந்து, ஆட்சிபுரிவர் என்று அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்திருப்பதை வெளி. 3:21–இல் காண்கிறோம். “நான் ஜெயங்கொண்டு, என் பிதாவினுடைய சிங்காசனத்திலே அவரோடுகூட உட்கார்ந்ததுபோல ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில் என்னோடேகூட உட்காரும்படிக்கு அருள்செய்வேன்.”

மகா திரும்பக் கட்டும் காலமாகிய ஆயிரவருட அரசாட்சிக்குப் பின்வரும் H என்ற “வரவிருக்கிற யுக”மானது ஆசீர்வாதமும்

சந்தோஷமுமுள்ள பரிபூரண காலங்களாக இருக்கும். இக்காலத்தில் நடைபெறும் பணிகளைக்குறித்து வேதாகமம் எதுவும் கூறவில்லை. தெய்வீக தயவுபெற்ற அந்த யுகங்கள், மகிமையும் ஆசீர்வாதமும் அடங்கிய காலங்களாக இருக்கும் என்பதை மட்டும் இவ்வளவு கால இடைவெளிக்கு முன்பே அறிந்துகொள்வதே போதுமானது.

இந்த யுகப் பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களில் துவங்கி, அதன் பணியில் வளர்ச்சிப் பெற்று கனிகளை வெளிப்படுத்தி ஒரு அறுவடையில் முடிவு பெறுகிறது. யூத யுகமானது நாற்பது வருட அறுவடைக் காலத்தோடு முடிவுற்றது. இது இயேசுவின் ஊழியத்தின் ஆரம்பத்தில் அவர் தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டதிலிருந்து கிபி 29ல் துவங்கி, நாற்பது வருடக் காலம் நீடித்து எருசலேம் நகர் அழிவின் போது கிபி 70ல் முடிவுற்றது. (அப். 10:37, 38) இந்த அறுவடையுடன் யூதயுகம் முடிவுபெற்று, சுவிசேஷ யுகம் ஆரம்பமாகிவிட்டது. இந்த இரு யுகங்களும் கடைசி பக்கத்தில் உள்ள படத்தில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளபடி, யூத யுகம் முடிவடையும் முன்பாகவே, சுவிசேஷ யுகம் ஆரம்பமாகி ஒன்றுக்குள் ஒன்று இணைந்துள்ளது.

இயேசு கிறிஸ்துவின் மூன்றரை வருடக் கால ஊழிய முடிவின்போது அந்தத் தேசத்தை கர்த்தர் புறக்கணித்து, "உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழாக்கிவிடப்படும்" (மத். 23:38) என்று கூறினபோது, யூத யுகம் முடிவுக்கு வந்தது என்று கூறலாம் என்ற போதிலும், மேலும் மூன்றரை வருடங்கள் தயவை அவர்களுக்கு நீட்டித்து, சுவிசேஷ அழைப்பு அவர்களிடம் மட்டுமே இருக்கும்படி செய்தார். தானியேல் தீர்க்கதரிசி தானி.9:24–27–இல் 70 வாரங்கள் (490 வருடங்கள்) அவர்களுக்கு தயை காண்பிக்கப்படும் என்றும், அதன் கடைசி வாரத்தின் மத்தியில் (யூதர்களின் எழுபது தீர்க்கதரிசன வார கிருபையின் காலம் முடிவதற்கு மூன்றரை வருடத்திற்கு முன்னால்) மேசியா சங்கரிக்கப்படுவார் (மரணம்) என்றும் ஆனாலும், "தமக்காக அல்ல, கிறிஸ்து நமது பாவங்களுக்காகவே மரித்தார் என்றும்" கூறப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கு இது பொருத்தமாயிருக்கிறது. அவரது மரணத்தில் நிழலான பலிகளையும் காணிக்கைகளையும் ஒழியப்பண்ணினார். இவ்வாறு நிஜமான பலி செலுத்தப்பட்டதினிமித்தமாக, இனி நிழலான பலிகள் யேகோவா தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை.

ஆகவே, 70 வாரங்கள் முடிந்தவுடன் அல்லது இயேசுகிறிஸ்து மரித்து மூன்றரை வருடங்களுக்குப் பிறகு யூத யுகம் முடிவுற்றது என்று தீர்மானமாகக் கூறலாம். இதன் பிறகு புறஜாதியாருக்கு நற்செய்தி பிரசங்கிக்கப்பட ஆரம்பித்து, முதலாவது கொர்நேலியுவிற்கு அறிவிக்கப்பட்டது. (அப். 10:45) யூத சபையை அங்கீகரித்து நடத்தி வந்த தேவ தயவானது இத்துடன் முடிவுற்றது. அவர்கள் தேசமானது பின்னர் ஏற்பட்ட மாபெரும் உபத்திரவக் காலத்தோடு முடிவுக்கு வந்தது.

யூத யுக அறுவடைக் காலத்தின்போதே சுவிசேஷ யுகம் துவங்கியது. "தேவனின் கிறிஸ்துவாகிய" தலையும் சபையான சரீரமும் அழைக்கப்பட்டு, வளர்ச்சியடைந்து பரீட்சிக்கப்பட வேண்டுமென்பதே இந்த யுகத்தின் நோக்கமாகும். இது ஆவிக்குரிய யுகமாக உள்ளது. ஆகையால், இயேசு தம் ஞானஸ்நானத்தின்போது "பரிசுத்த ஆவியினாலும், வல்லமையினாலும்" அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவுடன் சுவிசேஷ யுகம் துவங்கினது என்று கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும். (அப். 10:38; லூக். 3:22; 4:1, 18) அவரது சரீரமாகிய திருச்சபைக்கு மூன்றரை வருடங்களுக்குப் பிறகு அந்த யுகம் துவங்கியது.

சுவிசேஷ யுக முடிவிலும் "ஓர் அறுவடை" இருக்கிறது. இந்த சுவிசேஷ யுக அறுவடை முடிவதற்கு முன்பே ஆயிரமாண்டு ஆட்சி அல்லது திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்கள் துவங்குகிறது. மாதிரியாகவும், நிழலாகவும் இருந்த யூத யுகம் எவ்வாறு படிப்படியாக முடிவடைந்ததோ, அவ்வாறே சுவிசேஷ யுகமும் படிப்படியாக முடிவுக்கு வரும். யூத யுக அறுவடையின் முதல் ஏழு வருடங்கள் மாம்ச இஸ்ரவேலருக்குள் விசேஷ கிரியை நடப்பிக்கும் தயை அளிக்கும் காலமாக அமைந்தது. அவ்வாறே சுவிசேஷ யுகத் திருச்சபைக்கும் ஏழு வருட காலங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளதையும், இதன் பிறகு உலகத்தின்மேல் தீமைக்கான தண்டனையாக, ஒரு மகா உபத்திரவக்காலம் தொடர்ந்து, பின் நீதியின் ஆட்சி ஆரம்பித்தலுக்கான ஆயத்தப் பணிகளும் நடைபெறும்.

மகிமைக்குச் செல்லும் வழி

K, L, M, N, P, R – இவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு ஜீவன்

நிலைமைகளைக் குறிக்கிறது. பரிபூரண மனித சுபாவத்தை N நிலைமை குறிக்கிறது. ஆதாம் பாவம் செய்யும் முன் இந்த நிலைமையில் இருந்தார். ஆனால் கீழ்ப்படியாமல் போனவுடன் பாவநிலைமையாகிய அழிவுக்குரிய நிலைமைக்குள் விழுந்தார். R என்பது ஆதாமின் சந்ததியார் பிறக்கும் நிலைமையை குறிக்கிறது. இது அழிவுக்குச் செல்லும் "விசாலமான வழிக்கு" ஒத்திருக்கிறது. P என்பது நியாயப்பிரமாண பலிகளைச் செலுத்துவதன் மூலம் நீதிமானாகக் கருதப்படும் நிழலான நிலைமையைக் குறிக்கிறது. இது உண்மையான பரிபூரண நிலைமை அல்ல. ஏனெனில், "நியாயப்பிரமாணமானது ஒன்றையும் பூரணப்படுத்தவில்லை." (எபி. 7:19)

பரிபூரண மனிதனாக இருந்த ஆதாம் பெற்றிருந்த பரிபூரண மனித நிலைமையை மட்டும் N குறிக்காமல், நீதிமான்களாக்கப்பட்ட மற்ற மனிதர்களையும் குறிக்கிறது. "வேத வாக்கியங்களின்படி கிறிஸ்து நமது பாவங்களுக்காக மரித்தார்." இதன் பலனாக கிறிஸ்து தங்களை நீதிமானாக்குகிறவர் என்று, அவரது பூரணமான நிறைவேற்றப்பட்ட பணியை ஏற்றுக்கொள்கிற விசுவாசிகள் அனைவரும், தங்கள் விசுவாசத்தின் மூலமாக அவர்கள் ஒருபோதும் பாவம் செய்யாதவர்களைப் போலவும், பரிபூரண மனிதர்களைப் போலவும், தேவனால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டவர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். ஆகவே, கிறிஸ்துவை தங்கள் மீட்பராக ஏற்றுக்கொள்கிற அனைவரும், தேவனது பார்வையில் பரிபூரண மனித சுபாவ நிலைமையாகிய N–ல் இருப்பதாக கருதப்படுகின்றனர். தேவனை அணுகுவதற்கோ அல்லது அவரோடு ஐக்கியப்படுவதற்கோ, இந்த ஒரே நிலைப்பாடு மட்டுமே மனிதனுக்கு உண்டு. இந்த நிலைமையில் இருக்கிற அனைவரையும் தேவன் தமது மனிதப் புத்திரராக அழைக்கிறார். இப்படியாக ஆதாம் தேவனுக்கு ஒரு குமாரனாயிருந்து கீழ்ப்படியாததற்கு முன்புவரை அவரோடு ஐக்கியமாயிருந்தான். (லூக். 3:38) நமது கர்த்தராகிய இயேசு முழுமையாக நிறைவேற்றி முடித்த மீட்கும் பொருளின் பணிகளை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் அனைவரும், ஆரம்ப காலத்து பரிசுத்த நிலைமைக்கு சீர்பொருந்தினவர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். இதன் பலனாக தேவனோடு ஐக்கியத்தை அல்லது உறவை பெறுகிறார்கள்.

நீதிமான்கள் ஆக்கப்பட்ட மனித ஜீவிகள் சில நிபந்தனைகளுக்கு

உட்பட்டு வேறு சுபாவத்திற்கு மாறக்கூடிய என்ற விசேஷமான சலுகையை தேவன் சுவிசேஷ யுகத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அவர்கள் பூமிக்குரிய மனித சுபாவத்திலிருந்து பரலோகத்திற்குரிய ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக தங்கள் மீட்பராகிய கிறிஸ்துவைப் போன்று ஆகிறார்கள். நீதிமான்களாக்கப்பட்ட விசுவாசிகளில் சிலர், தங்களது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதினால் மகிழ்ச்சியும், சமாதானமும் அடைந்ததே போதும் என்று திருப்திப்பட்டு அதற்கும் மேலான நிலைமையை அடைய அழைக்கும் தேவனது சத்தத்திற்குச் செவிகொடாமற் போகிறார்கள். பாவத்திலிருந்து ஈடுபலி கொடுத்து தங்களை மீட்ட தேவனது அன்பால் ஏவப்பட்ட மற்றவர்கள், தாங்கள் தங்களுடையவர்கள் அல்லர் என்றும், கர்த்தரால் விலைக்கொடுத்து வாங்கப்பட்டவர்கள் என்றும் உணர்ந்து, "கர்த்தாவே நான் என்ன செய்ய சித்தமாயிருக்கிறீர் ?" என்று கேட்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு பவுல் மூலமாக அளிக்கப்படும் கர்த்தரின் பதில் என்னவெனில், "நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களை பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டுமென்று தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன்; இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை என்பதாகும்." (ரோமர் 12:1) நம்மை ஜீவபலிகளாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் வலியுறுத்துவதன் நோக்கம் என்ன ? நாம் நமது ஆற்றல், நாம் பெற்றிருக்கிற தாலந்துகள் ஆகியவற்றை தேவனுடைய ஊழியத்திற்காக அர்ப்பணித்து இனிமேல் நமக்கென்றோ நண்பர்களுக்காகவோ, குடும்பத்திற்காகவோ, உலகத்திற்காகவோ அல்லது மற்ற எந்தக் காரியத்திற்காகவும் ஜீவிக்காமல், அவரது ஊழியம் செய்வதற்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக தமது விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தை சிந்தி நம்மை மீட்டவருக்கென்றே ஜீவிக்க வேண்டுமென்றே விரும்புகிறார்.

தேவன் அபூரணமான அல்லது குறையுள்ள பலிகளை, நிறைவான நியாயப்பிரமாணத்தில் அங்கீகரிப்பதில்லை. அப்படியிருக்கையில், ஆதாமின் பாவத்திற்குள்ளாகப் பிறந்த பாவிகளாகிய நாம் எப்படித் தேவனுக்குப் பிரியமானப் பலிகளாக இருக்கமுடியும் ? நாம் பரிசுத்தராய் இருப்பதினால் மட்டுமே தேவனுக்குப் பிரியமானப் பலிகளாக இருக்க முடியும். சபிக்கப்பட்ட மனுக்குலமாக இருக்கிற நாம், பாவமே அறியாத இயேசுவைப் போல பரிசுத்தர்கள் அல்ல. நாம் பரிபூரண நடக்கையை

அடைவதில் இன்னும் முழு வெற்றிக் காணவுமில்லை. ஏனெனில், நாம் அழைக்கப்பட்ட அழைப்பின் பரிபூரணத்தை இன்னும் அடையவில்லை என்றும் உணர்கிறோம். ஆனாலும் நமது சுயபலத்தினால் அல்ல, நாம் இறுதியாக அடையும் பரிபூரண நிலையின் மகிமையை தேவ தயவினால் காணமுடியும் என்று அறிவதற்காக இந்தப் பொக்கிஷத்தை (கசியும் தன்மையுடைய, எளிதில் உடையக்கூடிய) மண்பாண்டங்களில் பெற்றிருக்கிறோம். கிறிஸ்து நமக்காகத் தந்த பலியின்மேல் நாம் வைக்கும் விசுவாசத்தின் மூலமாகத் தேவன் நம் அனைத்து பாவங்களிலிருந்து விடுதலையாக்கி, நீதிமான்களாக்கினதன் மூலமே நமது பரிசுத்தமும், தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பலிகளையும் செலுத்தும் தகுதியும் வருகிறது.

இந்த அழைப்பை மதித்து அதற்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்கள் எத்தனைப்பேரோ, அத்தனைப்பேர்களும், கிறிஸ்துவின் நாமத்தினிமித்தம் நிந்தையை சுமக்கத் தகுதியானவர்களாகக் கருதப்படுவதில் சந்தோஷமடைகிறார்கள். இவர்கள் காணப்படுகிறவைகளையல்ல, காணப்படாதவைகளாகிய "ஜீவகிரீடத்தையும்" "கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பரம அழைப்பின் பந்தயப் பொருளையும்," "இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படப்போகும் மகிமையையும்" நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் தேவனோடு நல்மனசாட்சியின் உடன்படிக்கை செய்தது முதற்கொண்டு, மனிதர்களாக எண்ணப்படாமல், தேவனால் சத்திய வசனத்தின் மூலம் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட ஆவிக்குரிய பிள்ளைகளாகக் கருதப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது இவர்கள் விசுவாசிக்கத் தொடங்கினபோது இருந்ததைக் காட்டிலும் பரிசுப்பொருளைப் அடைய ஒரு படி நெருங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் இவர்களது ஆவிக்குரிய ஜீவன் இன்னும் பரிபூரணத்தை அடையவில்லை. இவர்கள் ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே தவிர, ஆவியில் இன்னும் பிறக்கவில்லை. இவர்கள் M நிலைமையில் ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற கருவில் உருவான ஆவிக்குரிய பிள்ளைகள். இவர்கள் ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டிருப்பதால் மனித ஜீவிகளாக அல்ல, ஆவிக்குரியவர்களாகவே கருதப்படுகிறார்கள். முன்பு இவர்கள் இருந்த நீதிமானாக்கப்பட்ட மனித சுபாவம் தற்போது மரித்ததாகக் கருதப்பட்டு, பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக தங்களைத் தாங்களே

ஒப்புக்கொடுக்கிறார்கள். தற்போது கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் இவர்கள் புதிய சிருஷ்டிகள்; இப்போது பழையவைகள் (மனித நம்பிக்கைகள், மனித ஆசைகள், சித்தம்) ஒழிந்துபோயின, அனைத்தும் புதிதாயின; ஏனெனில் "தேவனுடைய ஆவி உங்களில் வாசமாய் இருந்தால், நீங்கள் மாம்சத்திற்குட்பட்டவர்களாயிராமல் ஆவிக்குட்பட்டவர்களாயிருப்பீர்கள்." (2 கொரி. 5:17; ரோமர் 8:9) நீங்கள் ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டிருந்தால், நீங்கள் (மனித ஜீவிகளாக) மரித்தீர்கள். உங்கள் ஜீவன் கிறிஸ்துவுடனே தேவனுக்குள் மறைந்திருக்கிறது."

L என்னும் நிலைமை ஆவிக்குரிய பரிபூரண ஜீவிகளைக் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் இந்த L நிலைமையை அடைவதற்கு முன்பாக நமது உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். நாம் மனித சுபாவத்துக்கு உண்டான அனைத்துக்கும் மரிக்க வேண்டும் என்பதே தேவனோடு செய்துகொள்ளும் உடன்படிக்கையின் ஒரு காரியம். அதோடுகூட நமது பூமிக்குரிய ஜீவியம் முழுவதும் நம் சுய சித்தத்தை செய்யாதவாறு நம் சரீரத்தை அடக்கி, கர்த்தரின் சித்தத்தை மாத்திரமே செய்ய வேண்டும் என்பது மற்றொரு காரியமாக இருக்கிறது. L என்னும் நிலைமைக்கு வந்து சேருதல், ஆவியில் பிறத்தல் அல்லது ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக ஜீவனுக்குள் பிரவேசித்தல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. சுவிசேஷ யுகத்தின் முடிவில், அதாவது "அறுவடையின்" காலத்தில் உலகத்திலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு ஒன்றுசேர்க்கப்பட்ட முழுத்திருச்சபையும் இந்த நிலைமைக்குள் நுழைகிறார்கள். "கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள்." அதன் பின்பு உயிரோடிருக்கிற நாம் ஒரு நொடிப்பொழுதிலே மறுரூபமாக்கப்படுவோம். பரிபூரண ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக கிறிஸ்துவின் மகிமையான சரீரத்திற்கொப்பாக மாற்றப்படுவோம். ஏனெனில், "அழிவுக்கேதுவாகிய இது அழியாமையையும் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும்." பின்பு பூரணமானது வரும்போது, குறைவானது (நாம் இப்பொழுது இருக்கிற ஜெநிபிக்கப்பட்ட மாம்சத்தின் பல்வேறு தடங்கலுடனான நிலைமை) பின் மறைந்து போகும்.

ஆனால் பின்னர் அடையவிருக்கும் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்திற்கும் மேலான "பின்வரும் மகிமையைக்" குறிக்கும் K என்ற நிலைமையை

பூரணமாக அடைய இன்னும் ஒருபடி உயர வேண்டும். இங்கு நாம் குறிப்பிடுவது ஒரு தனிப்பட்ட நபருடைய மகிமையல்ல, மாறாக அது ஒரு ஸ்தானத்தின் (அ) அதிகாரத்தின் மகிமையாகும். L என்ற நிலைமையை அடைவது, தனிப்பட்ட முழுமையான மகிமையை கொண்டு வருகிறது. அதாவது கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பான மகிமையான ஜீவியாக. இவ்வாறு நாம் நமது கர்த்தரும் தலையுமாயிருக்கிற இயேசுவைப் போல் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்டு, முழுமையடைந்த பிறகு, அவரது சிங்காசனத்தில் அவரோடுகூட இணைந்து செயலாற்றப்போகிறோம். அவர் உயிர்த்தெழுதலின் போது பூரணமடைந்து உன்னதத்தின் வலதுபக்கத்தில் உயர்த்தப்பட்டதுபோல, நாமும் அவரோடு நித்திய மகிமையின் நிலைமையான Kயை அடைவோம்.

நாம் இப்போது வரைபடத்தை கவனமாய் ஆராய்ந்து தேவனுடைய திட்டத்தின் பல்வேறு அம்சங்களையும் அதனைப் பற்றிய விளக்கங்களையும் குறித்து ஜாக்கிரதையாக ஆராய்வோம். இங்கு பரிபூரண நிலைமையைக் காண்பிப்பதற்காக கூர்நுனிக் கோபுரத்தை (பிரமிடு) பயன்படுத்துகிறோம். ஏனெனில் அது பரிபூரண நிலைமைக்குப் பொருந்துவதாலும், வேதாகமத்தில் பல வசனங்கள் இதற்கு ஆதாரமாய் இருப்பதாலுமே இவ்வாறு பயன்படுத்துகிறோம்.

பிரமிட் a பரிபூரண மனிதனாகிய ஆதாமைக் குறிப்பதோடு, பரிபூரண மனித நிலைமையைக் குறிக்கின்ற N கோட்டின்மேல் இருப்பதைக் கவனிக்கவும். R கோடு விழுந்துபோன அபூரணமான பாவநிலைமையைக் குறிக்கும். இதில் மேற்கூம்பு இல்லாத பிரமிட் ஒரு அபூரணத் தோற்றத்தை உடையதாயிருந்து, ஆதாம் மற்றும் அவனது சபிக்கப்பட்ட பாவத்தில் விழுந்துபோன சந்ததியைக் குறிக்கும்.

N கோட்டில் விசுவாசத்தினால் தேவனோடு சஞ்சரிக்கும்பொருட்டு நீதிமான்களாக்கப்பட்ட ஆபிரகாமும், அந்நாட்களில் ஜீவித்த மற்றவர்களும் பிரமிட் (c)யைக் குறிக்கிறார்கள். ஆபிரகாம் விழுந்துபோன மனுக்குலக் குடும்பத்தில் ஒரு அங்கமாக இருந்ததால், இயல்பாகவே R என்ற நிலைமையில் மற்றவர்களோடு சேர்ந்திருக்கிறார். ஆனால் பவுல்

அப்போஸ்தலன் ஆபிரகாம் விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டார் என்று கூறுகிறார். அதாவது தன் விசுவாசத்தின் மூலமாக ஒரு பாவமற்ற பரிபூரண மனிதனாக தேவனால் கருதப்பட்டார். இவ்விசுவாசமே தேவனுடைய மதிப்பீட்டில் விழுந்துபோன மனுக்குலத்தாரிலிருந்து அவரை N நிலைக்கு உயர்த்திற்று. அவர் இன்னும் ஆபூரண நிலையிலேயே தொடர்ந்து இருந்து வந்தாலும், ஆதாம் இழந்துபோன தயவைப் பெற்றிருந்தார். அதாவது தேவனுடைய "சிநேகிதன்" என்று கூறுமளவு அவரோடு இக்கியமாயிருந்தார். (யாக். 2:23) N என்ற கோட்டில் பரிபூரண நிலைமையிலுள்ள (பாவமில்லாத) அனைவரும் தேவ சிநேகிதர்களே. அவரும் அவர்களுக்கு சிநேகிதராய் இருந்தார். ஆனால் R கோட்டில் இருக்கும் பாவிகள் தேவனுக்கு விரோதிகளாய் "துன்மார்க்கக் கிரியைகளால் சத்துருக்களானார்கள்."

இவ்வப்பிராயத்திற்குப் பிறகு உலக மனுக்குலம் (d –ஆல் குறிப்பிடப்பட்டு வரைபடத்தில்) R நிலைமையில் தொடர்ந்து சத்துருக்களாகவே இருக்கிறார்கள். இந்நிலை சுவிசேஷ யுகத் திருச்சபை தெரிந்தெடுக்கப்படும் வரையிலும், ஆயிரமாண்டு ஆட்சி துவங்கும் வரையிலும் நீடிக்கும்.

யூத யுகத்தில் "மாம்சீக இஸ்ரயேலர்" நியாயப்பிரமாண பலிகளாகிய காளை, வெள்ளாடு இவைகளின் இரத்தத்தால் நிழலாக சுத்திகரிக்கப்பட்டனர் (நிஜமாக அல்ல). ஏனெனில், "நியாயப்பிரமாணமானது ஒன்றையும் பூரணப்படுத்தவில்லை." (எபி. 7:19) இவர்கள் (e) நிழலாக நீதிமான்களாக்கப்பட்டதினால் P நிலைமையில் இருந்தார்கள். இது நிழலாக நீதிமான்களாக்கப்பட்ட நிலைமை ஆகும். இந்நிலைமையானது சீனாய் மலையின்மேல் நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்டதிலிருந்து துவங்கி, இயேசு நியாயப்பிரமாணத்தைத் தன் சிலுவையில் அறைந்து நிறைவு செய்யும் வரையில் நீடித்திருந்தது. அங்கு யூதர்கள் நிழலாகச் செலுத்தி வந்த பலிகளுக்குப் பதிலாக "மேலான பலிகள்" ஏற்படுத்தப்பட்டவுடன், நிழலான நீதிமான்களாக்கப்படுதலும் நிழலான பலிகளும் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. இம்மேலான பலிகள் (better sacrifices) "உலகத்தின் பாவத்தைப் போக்கவும்," "பலி செலுத்த

வருகிறவர்களைப் பூரணப்படுத்துகிறதுமாய் (நிஜமாகவே) இருக்கின்றன." (எபி.10:1)

இயேசு தம் முதலாம் வருகையில், இப்பூமியில் பிரசன்னமாய் இருந்தபொழுது மாம்ச இஸ்ரயேலருக்கு நேரிட்ட உபத்திரவங்களும் சோதனைகளுமாகிய அக்கினியின் மூலம் பெயரளவில் இருந்த யூதர்களிலிருந்து, "உத்தம இஸ்ரயேலராகிய" கோதுமை வகுப்பாரைப் பிரித்தெடுத்தார். கோதுமை மணிகளைப் பிரித்தெடுத்தப் பிறகு, "பதரை (நிராகரிக்கப்பட்ட அந்த அமைப்பு) அவியாத அக்கினியால் சுட்டெரித்தார்." இவ்வாறு பதர் சுட்டெரிக்கப்பட்டதை f விளக்குகிறது. அந்த மகா உபத்திரவக் காலத்திலிருந்து தங்களை காத்துக்கொள்வதற்குத் தேவையான பெலனின்றி இருந்தனர். காண்க (லூக். 3:17, 21, 22; 1 தெச. 2:16).

இயேசு தம் 30–ஆம் வயதில், பரிபூரணமும் மனப்பக்குவமும் அடைந்த மனிதருமாய் இருந்தார் (g). தேவனுடைய கிருபையினால் ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் மரணத்தை ருசிப்பார்க்க வேண்டியது தேவசித்தமாய் இருந்தபடியால், தம் ஆவிக்குரிய மகிமையான நிலைமையைவிட்டு மனிதனானார். கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல், ஜீவனுக்கு ஜீவன் என்கிற தேவனுடைய நீதியின் சட்டம் பூரணமானது. மனுக்குலத்திற்காக ஒரு பரிபூரண மனிதன் மரிக்க வேண்டியது அவசியமாய் இருந்தது. ஏனெனில், வேறெந்த வழியிலும் நீதியைச் சரிக்கட்ட முடியாது. காளை, வெள்ளாட்டுக்கடா இவற்றின் மரணம் எப்படி மனிதனுடைய பாவத்தை நீக்க முடியாதோ, அவ்வாறே ஒரு தேவதூதன் மரித்து, தண்டனையைச் செலுத்தி மனிதனை விடுவிக்க முடியாது. ஆகையால், "தேவனுடைய சிருஷ்டிப்புக்கு ஆதி" என்று அழைக்கப்படுகிற அவர், மனிதனாக மாம்ச சரீரம் எடுத்து மனுக்குலத்தை மீட்கும்படி மீட்கும் பொருள் (சரிநிகர் சமான விலை) செலுத்தினார். அவர் ஒரு பரிபூரண மனிதராக இருந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாதிருந்தால் விழுந்துபோன மனுக்குலத்திலிருந்து வந்த ஒரு மனிதன் எப்படி விலைக்கிரயம் அளிக்க முடியாதோ அவ்வாறே அவராலும் தந்திருக்க முடியாது. "அவர் பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவருமாய் இருந்தார்." பாவிகள் பெற்றிருக்கிற அதே

சாயலை "பாவ மாம்ச சாயலான" மனிதத்தன்மையை எடுத்தார். ஆனாலும் அவர் அடைந்திருந்த சாயல் பரிபூரணமானது. அவரது ஊழியத்தின்போது சிலருடைய நோய், துயரங்களை தாம் சுமந்து, அவர்களது வேதனைகள் பலவீனங்களில் தமது சுகத்தையும், பலத்தையும், ஜீவனையும் கொடுத்தாரே தவிர, பாவமாம்சத்தின் பாவத்திலோ அதன் அபூரணத்திலோ பங்கடையவில்லை. "அவர் நம்முடைய பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு நம்முடைய துக்கங்களைச் சுமந்தார்" (ஏசா. 53:4) என்றும், "அவரிடத்திலிருந்து வல்லமை (ஜீவன், சக்தி) புறப்பட்டு எல்லாரையும் குணமாக்கிற்று" (மாற். 5:30; லூக். 6:19; மத். 8:16, 17) என்றும் எழுதியிருக்கிறது.

பரிபூரணரும் நாகரிக மனிதனுமாக இருந்தாலும் இயேசு தன்னைத் தாழ்த்தி மரணபரியந்தமும் கீழ்ப்படிந்தார். தேவனிடத்தில் தம்மை அவர் ஒப்புக்கொடுத்து, "புஸ்தகச் சுருளில் என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறபடி தேவனே, உம்முடைய சித்தத்தின்படிச் செய்ய இதோ வருகிறேன்" என்று கூறி தன்னுடைய ஞானஸ்நானத்தால் தேவனோடு உடன்படிக்கைச் செய்து அதை அடையாளப்படுத்தினார். அவர் இவ்வாறு தம் ஜீவனை உடன்படிக்கையின் மூலம் ஒப்புக்கொடுத்தார். அந்த ஜீவபலியானது பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமானதாயும் இருந்தது. இப்பலியை தேவன் அங்கீகரித்ததை பரிசுத்த ஆவி அவர்மேல் வந்து அவரை அபிஷேகம் செய்து தம் ஆவியினாலும் வல்லமையினாலும் அவரை நிரப்பியதன் மூலம் காண்பித்தார்.

இவ்வாறு ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டது புதிய தெய்வீகச் சுபாவத்தினால் ஜெநிப்பிக்கப்படுதல் ஆகும். அவர் தமது மனித சுபாவத்தைப் பலியிட்டு அப்பலியை அவர் முழுமையாக நிறைவேற்றி முடிக்கும்பொழுது, அந்தப் புதிய சுபாவம் முழுவளர்ச்சி பெற்றிருக்கும் அல்லது புதிதாகப் பிறந்திருக்கும். இவ்வாறு ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்படுதலானது மனித சாயலின் நிலைமையைவிட ஒருபடி உயர்வானது. இதை M என்ற நிலைமையிலுள்ள h என்ற பிரமிடு காண்பிக்கிறது. இயேசு இந்த நிலைமையில் மூன்றரை வருடங்கள் அதாவது அவர் சிலுவையில் மரிக்கும்வரை தம் ஜீவனை கழித்தார். இறந்து மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு ஆவிக்குரிய பரிபூரண ஜீவியத்திற்கு

உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார் (L நிலைமையில் i பிரமிடு). “ஆவியினால் பிறப்பது ஆவியாயிருக்கும்.” இயேசு அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிற்பாடு இனி எந்த வகையிலும் மனித ஜீவியாக அல்ல, ஒரு ஆவியாக, ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியாக ஆனார்.

அவர் உயிர்த்தெழுந்தப் பிறகு மனிதனாக தோன்றவும் மறைவதற்குமுரிய வல்லமையைப் பெற்றிருந்தது உண்மையே. தாம் இன்னும் மரணநிலையில் இருக்கவில்லை என்பதை தம் சீஷர்களுக்கு நிரூபித்துக் காட்டவும், அவர்களுக்குப் போதிக்கவுமே மனிதனாக அவர்களுக்குமுன் தோன்றினார் என்றாலும் அவர் ஒரு மனிதரல்ல. மனிதனுக்குரிய கட்டுப்பாடுகளுக்கு அவர் உட்பட்டவரும் அல்ல. காற்று எவ்வாறு கதவு பூட்டியிருந்தாலும் உள்ளே போவதும் வருகிறதுமாக இருக்கிறதோ அவ்வாறே அவர் எங்கே இருந்து வந்தார்? எங்குச் சென்றார் என்று ஒருவராலும் கூறமுடியாதபடி இருந்தது. “ஆவியினால் பிறந்தவனெவனோ அவனும் அப்படியே இருக்கிறான்.” (யோவா. 3:8 ஒப்பிட்டுப்பார்க்க 20:19, 26)

பலி செலுத்துவதற்காக தம்மை ஞானஸ்நானத்தில் ஒப்புக்கொடுத்த நொடியிலிருந்து, அவரது மனிதச் சுபாவம் மரித்துவிட்டதாகவும் புதியச் சுபாவம் துவங்கியதாகவும் கருதப்படுகிறது. அவர் ஆவிக்குரிய பரிபூரண சுபாவத்தை L நிலையில் அடைந்தபொழுது, அதாவது உயிர்த்தெழுதலின்போது ஆவிக்குரிய சரீரம் எழுப்பப்பட்ட போது இந்தப் புதியச் சுபாவம் முழுமைப் பெற்றது.

அவர் உயிர்த்தெழுந்து 40 நாட்களுக்குப் பிறகு K கோட்டில் உன்னதங்களில் தெய்வீக மகிமை நிலைமைக்கு (பிரமிடு k) உயர்த்தப்பட்டார். சுவிசேஷ யுகத்தின்போது *l* என்ற மகிமை நிலைமையிலிருந்து பிதாவோடுகூட தம் சிங்காசனத்தில் அமர்ந்து பூமியிலுள்ள அவரது திருச்சபைக்குத் தலையாகவும், இயக்குனராகவும், வழிகாட்டியாகவும் இருந்துவருகிறார். இச்சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் முழு திருச்சபையும் பரீட்சையிலும் ஒழுக்கத்திலும் வளர்ச்சியடைந்து, இறுதியில் அல்லது அந்த யுக அறுவடையின்போது கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகவும்

உடன் சுதந்திரர்களாகவும் ஆகும். அவரது பாடுகளில் அது ஐக்கியப்பட்டிருப்பதால் ஏற்றவேளை வரும்போது அவரோடுகூட மகிமையடையும் (K நிலை).

மகிமையடைவதற்காக திருச்சபையார் செல்லும் படிகள் அவர்களது கர்த்தரும் தலைவருமான இயேசு நடந்த அதே பாதைகளே ஆகும். "அவர் தம்முடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்தொடரும்படி நமக்கு மாதிரியைப் பின்வைத்துப் போனார்." இதில் ஒரேயொரு வித்தியாசம் என்னவெனில், திருச்சபையார் தாழ்ந்த நிலைமையிலிருந்து தங்கள் பயணத்தை ஆரம்பிக்கின்றனர் என்பது மட்டுமே. நமது கர்த்தர் பரிபூரண மனித நிலைமையில் (N) இவ்வுலகத்திற்கு வந்தார். ஆனால், ஆதாமின் சந்ததியாராகிய நாம் அனைவரும் தாழ்ந்த நிலைமையிலேயே இருக்கிறோம். R நிலைமையில் பாவம் மற்றும் அபூரணத்திற்குட்பட்டு தேவனுக்கு விரோதிகளாக இருக்கின்றோம். ஆகவே, தற்போது நமக்குத் தேவையான முதற்காரியம் என்னவெனில், நீதிமான்களாக்கப்பட்டு N என்ற நிலைமையை அடைவதே ஆகும். எவ்வாறு இதை அடைவது? நற்கிரியைகளைச் செய்வதினாலேயா? அல்ல. பாவிகள் எந்த நற்கிரியைகளையும் செய்ய முடியாது. நமக்கு நாமே தேவனிடம் சென்று சேர முடியாது. ஆகவே, "நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினாலே தேவன் நம்மேல் வைத்த தமது அன்பை விளங்கப்பண்ணுகிறார்." (ரோமர் 5:8) கிறிஸ்து நமது பாவங்களுக்காக மரித்து "அவரது இரத்தத்தின்மேல் நாம் வைக்கும் விசுவாசத்தின் மூலமாக" நம்மை மீட்டு உயர்த்தினபடியால் நாம் நீதிமான்களாக்கப்படுகிறோம். அல்லது, ஆதாமுக்குள்ளாக விழுந்துபோன நிலைமையிலிருந்து மனித பரிபூரண நிலைமையை அடைகிறோம். "நாம் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்படுகிறோம்" (N என்ற நிலைமைக்கு உயர்த்தப்படுகிறோம்). "நாம் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் தேவனிடத்தில் சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம்." (ரோமர் 5:1) நாம் இனி தேவனாம் சத்துருக்களாக எண்ணப்படாமல் நீதிமான்களாக்கப்பட்ட புத்திரர்களாகவே மதிப்பிடப்படுகிறோம். நிஜமாக பரிபூரணத்தில் இருந்த ஆதாமும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவும் இருந்த இந்த நிலைமையில் நிஜமான

பரிபூரணராக நாம் இராமல், அவ்வாறு இருப்பதாக தேவனால் கருதப்படுகிறோம். "நீங்கள் விலைகொடுத்து வாங்கப்பட்டீர்கள்," "மீட்கப்பட்டீர்கள்," "எல்லாவற்றிலிருந்தும் இலவசமாய் நீதிமான்களாக்கப்பட்டீர்கள்" என்ற தேவனுடைய வார்த்தைகளினால் உண்டாகும் விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களாகக் கருதப்படுகிறோம் என்ற நிச்சயம் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது. விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரங்கள் நமக்கு உடுத்தப்பட்டதினால் நாம் தேவனுக்கு முன்பாக கறைதிரையற்றவர்களாக, குற்றமற்றவர்களாக, பரிசுத்தர்களாக நிற்கிறோம். நமது பாவங்கள் அவர்மேல் வைக்கப்பட்டதினால் நமக்கு வரவேண்டிய தண்டனையை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். இதனால் நமது நிமித்தமாக அவர் பாவியாகக் கருதப்பட்டு மரித்தார். ஆகவே அவரது மீட்பை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அனைவருக்கும் அவரது நீதி சாட்டப்பட்டு, பாவம் இவ்வுலகில் நுழையும் முன்னர் மனிதன் பெற்றிருந்த ஆசீர்வாதங்கள், உரிமைகள் ஆகியவற்றை மீண்டும் அடையும்படிச் செய்கிறது.[1] இது நமக்கு ஜீவனையும் தேவனுடனான ஐக்கியத்தையும் திரும்ப கொடுக்கிறது. விசுவாசத்தின் வழியாக நாம் இந்த ஐக்கியத்தை அடையலாம். தேவனுடைய "ஏற்றவேளையில்" ஜீவனும், முழு ஐக்கியமும் மகிழ்ச்சியும் நமக்கு நிச்சயப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

நீதிமான்களாக்கப்படுதல் ஓர் ஆசீர்வாதமான காரியமென்றாலும் இது நமது சுபாவத்தை* மாற்றுவதில்லை என்பதை நாம் நினைவில்

---

[1] நீதிமானாக்கப்படுதலைப் பற்றிய அதிகப்படியான விளக்கங்களுக்கு ஆறாவது தொகுதியில் ஆசிரியரின் முன்னுரையில் பக்கம் (iii), (iv)ல் பார்க்கவும்.

*ஒரு மனிதன் கெட்ட சுபாவமுடையவன் என்று சொல்லும்பொழுது, சுபாவம் என்ற வார்த்தை இணக்கமான அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. சரியாக சொல்லுவோமேயானால், அவன் இயற்கையிலே கெட்டவன் அல்ல. மனித சுபாவம் என்பது தெய்வீக சுபாவத்தின் மாம்ச சாயலாக "மிகவும் நல்லது" என கண்டதாக இருக்கிறது. ஆகையால் ஒவ்வொரு மனிதனும் நல்ல சுபாவமுடையவன். அவனது நல்ல சுபாவம் சீரழிந்திருக்கிறது. ஆகையால் ஒரு மனிதன் தீயவன், மிருகத்தனமானவன் என்று சொல்வதெல்லாம் இயற்கைக்கு மாறானது. அவனது இயற்கையான சுபாவம் தேவ சாயல். சுபாவம் என்ற வார்த்தையை மேலே பிரதானமான அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துகிறோம். கிறிஸ்துவினால் நீதிமானாக்கப்பட்டு, தேவனுடைய பூமிக்குரிய சாயலுக்கும், மனித சுபாவத்தின் அனைத்து சலுகைகளுக்கும் ஆசீர்வாதங்களுக்கும் திரும்புகிறான்.

வைத்திருக்க வேண்டும். நாம் இன்னும் மனித ஜீவிகளாகவே இருக்கிறோம். பாவத்தின் இழிவான நிலைமை மற்றும் தேவனிடமிருந்து விலகி இருப்பதிலுமிருந்து இரட்சிக்கப்பட்டு, பாவ மனிதர்களாக அல்லாமல் மனித புத்திரர்களாக இருக்கிறோம். தற்போது நாம் புத்திரர்களாக இருக்கிறபடியால் தேவன் நம்மோடு பேசுகிறார். சுவிசேஷ யுகத்தின் போது "உடன் சுதந்தரர்களாகிய" "சிறுமந்தையை" அழைத்து, "என் மகனே உன் இருதயத்தை எனக்குத் தா" என்று கூறுகிறார். அதாவது இயேசு உனக்கு முன்மாதிரியை காண்பித்தபடி, "உன்னை ஒப்புக்கொடு, உன் அனைத்து பூமிக்குரிய வல்லமைகள், அதிகாரங்கள் உன் சித்தம், உன் தாலந்துகள், உன்னிடமுள்ள அனைத்தையும் எனக்குக்கொடு; அவ்வாறு செய்வாயானால், நான் உன்னை மனித நிலைமைக்கு மேலாக உன்னத நிலைமைக்குரிய மகனாக உயர்த்துவேன் என்கிறார். ஓர் ஆவிக்குரிய மகனாக, "பிதாவின் தன்மையின் சொரூபமாயிருக்கிற" இயேசுவின் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்ட ஆவிக்குரிய சரீரத்தில் உன்னை உயர்த்துவேன். நீ பூமிக்குரிய நம்பிக்கைகள், எதிர்ப்பார்ப்புகள், குறிக்கோள்கள், இலக்குகளை விட்டு, மனித சுபாவத்தை முழுமையாக தத்தம் செய்து, அதை என் ஊழியத்திற்காக பயன்படுத்துவாயானால், உன் சந்ததியாரைக் காட்டிலும் உன்னத சுபாவத்தை நான் உனக்குக் கொடுப்பேன். "கிறிஸ்துவுடனேகூட நீங்கள் மகிமைப்படும்படி அவருடனேகூடப் பாடுபட்டால்," உங்களை தேவனுடைய சுதந்தரரும் கிறிஸ்துவுக்கு உடன்சுதந்தரருமாக்கி, "தெய்வீகச் சுபாவத்தில் பங்குடையச் செய்வேன்" என்றும் கூறுகிறார்.

சுவிசேஷ யுகத்தில் தங்களுக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள பரிசை சரியாக நிதானித்து மதிப்பீடு செய்தவர்கள், அதை ஜெயிப்பதற்காக பாரமான யாவற்றையும் சந்தோஷத்துடன் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு தங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஓட்டத்தைப் பொறுமையோடு ஓடுகிறார்கள். நாம் நீதிமான் நிலைமையைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதற்காக நமது கிரியைகள் தேவைப்படுவதில்லை. அதற்குத் தேவையான அனைத்தையும் நமது கர்த்தராகிய இயேசுவே செய்து முடித்தார். நாம் விசுவாசத்தின் மூலமாக அவரது நிறைவேற்றப்பட்ட பணியை அங்கீகரிப்பதினாலேயே நாம் நீதிமான்களாக்கப்பட்டு N நிலைமைக்கு உயர்த்தப்பட்டோம். ஆனால்

இந்நிலையை அடைந்தப் பிறகு நாம் தொடர்ந்து முன்னேறிச் செல்ல வேண்டுமானால் கிரியை செய்யாமல் முன்னேறிச் செல்ல முடியாது. மெய்யாகவே நமது விசுவாசத்தை இழக்கக்கூடாது. இல்லையென்றால் நீதிமானாகுதலை இழந்துவிடுவோம். ஆனால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டு விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருந்தோமானால் (ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு அதன் மூலம் கிடைத்த கிருபையினால்) தேவனுக்குப் பிரியமான கனிகளைக் கொடுக்கும்படி கிரியை செய்கிறவர்களாயிருப்போம். ஏனெனில் நாம் செய்த உடன்படிக்கையின்படி இந்த பலியைசெலுத்த வேண்டுமென்று தேவன் எதிர்பார்க்கிறார். நாம் நம்மிடமுள்ள அனைத்தையும் கொடுத்து நம்மையும் தத்தம் செய்வதன் மூலம் அந்த மாபெரும் பரிசுப்பொருளை பெரிதும் மதிக்கிறோம் என்று காண்பிக்கும்படி தேவன் விரும்புகிறார். கிறிஸ்துவின் மூலமாக நாம் செலுத்தும் புத்தியுள்ள ஆராதனையாகிய பலி, பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமானது. (ரோமர் 12:1) இது மனிதருக்கல்ல, தேவனுக்கே செலுத்தப்பட வேண்டும்.

நாம் இவைகளை எல்லாம் அர்ப்பணிக்கும்போது "கர்த்தாவே நான் என்னுடைய பலியையும், நேரத்தையும், தாலந்தையும், ஆஸ்திகளையும் எப்படி உமக்கு செலுத்த வேண்டுமென விரும்புகிறீர் ?" என்று கேட்கிறோம். இதற்கு விடை காணும்பொருட்டு தேவனது வசனத்தை ஆராய்ந்துப் பார்க்கும்பொழுது, நமது கர்த்தர் செய்ததைப்போல் நமக்குள்ளதெல்லாவற்றையும் அவருக்குக் கொடுத்து, நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்திற்கேற்ப எல்லா மனுஷருக்கும் விசேஷமாக விசுவாச வீட்டாருக்கு நன்மை செய்யவும், ஆவிக்குரிய ஊழியங்களைச் செய்தோ அல்லது மாம்ச உணவுக்கேற்றவைகளைச் செய்தோ, கிறிஸ்துவின் நீதியில் அவர்களை உடுத்தியோ அல்லது பூமிக்குரிய ஆடைகளைக் கொடுத்தோ, நமது ஆற்றலுக்கேற்ப அல்லது அவர்களது தேவைக்கேற்ப ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்கிற அவரது சத்தத்தை நாம் கேட்போம். நமக்குள்ளதனைத்தையும் அர்ப்பணித்த பிறகு நாம் ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு M நிலையை அடைகிறோம். நம்மை நேசித்து, தம் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினாலே நம்மை விலைக்கு வாங்கினவரின் அதிகாரத்தினாலும், ஆவியினாலும் இப்போது தொடர்ந்து

கொடுக்கப்பட்டுள்ள வல்லமையின் மூலம், அதை நாம் முழுமையாக உபயோகித்தோமானால், நமது உடன்படிக்கையை முற்றிலுமாக நிறைவேற்றி ஜெயங்கொண்டவர்களாகவும், முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களாகவும் ஆவோம். இவ்வாறு இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி நடக்கும்பொழுது,

"வெற்றியடைந்துவிட்டோம் என்று ஒருபோதும் எண்ணாதே,
எண்ணி அசதியாய் அமர்ந்துவிடாதே.
உன் கிரீடத்தை பெறும்வரைக்கும்
இந்தக் கடினமான பணி முடிவடையாது."

நமது உண்மையும் உத்தமுமான சகோதரர் பவுலைப்போன்று நல்லப் போராட்டத்தைப் போராடி ஓட்டத்தை முடித்த பிற்பாடுதான் கிரீடத்தைப் பெறமுடியும். அதுவரைக்கும் நமது பலியின் ஜூவாலையும் நறுமணமுமாகிய உழைப்பும் வழிபாடும் அனுதினமும் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவனிடத்திற்கு சுகந்த வாசனையாக மேலே எழும்ப வேண்டும்.

மரண நித்திரையிலிருக்கிற ஜெயங்கொள்ளுகிற வகுப்பாரைச் சேர்ந்த பரிசுத்தவான்கள் ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டு L நிலைமையை அடைவார்கள். கர்த்தருடைய வருகையின்பொழுது உயிரோடிருப்பவர்களும், மீந்திருப்பவர்களுமாகிய அதே வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் நித்திரையில் ஒரு கணம்கூட தாமதியாமல், பூமிக்குரிய சரீரத்தினைக் களைந்து ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக மறுரூபமடைகிறார்கள். மறுரூபமாக்கப்படும்பொழுது இந்த மண்ணான சரீரம் அழிய வேண்டியது அவசியமாகிறது. பெலவீனமானதும், பூமிக்குரியதும் அழிவுக்கேதுவானதும் மரிக்கும் தன்மை வாய்ந்ததுமாகிய இந்தச் சரீரம் மரித்து பரத்துக்குரிய, ஆவிக்குரிய, அழியாத, மரிக்கக்கூடாத நிலைமையைச் சுதந்தரிக்கும். (1 கொரி. 15:44, 52)

அவர்கள் மறுரூபமடைந்த பிறகு அல்லது ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக பூரணப்படுத்தப்பட்ட பிறகு (L நிலைமை) அந்த வகுப்பாரின் முழு எண்ணிக்கையும் நிறைவடைந்தவுடன் கர்த்தருடைய வல்லமையிலும் மாபெரும் மகிமையிலும்(K நிலைமை) ஒன்றாக இணைக்கப்படுவதற்கு

முன்பாக எவ்வளவு காலம் L நிலைமையில் நிலைத்திருப்பார்கள் என்று கூறமுடியாது. முழு சரீரமும் தலையாகிய கிறிஸ்துவுடன் இணைக்கப்பட்டு முழு மகிமையடைவதைத்தான் நாம் "ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாணம்" என்று புரிந்து கொள்கிறோம். அப்பொழுது மணவாட்டி தன் கர்த்தரின் சந்தோஷத்துக்குள் உட்பிரவேசிப்பாள்.

தெய்வீக ஏற்பாட்டின் வரைபடத்தில் n, m, p, q என்ற நான்கு தனித்தனியான விசேஷ வகுப்பாரைக் குறித்து பார்ப்போம். இந்த நான்கு வகுப்பாரும் ஒன்றுசேர்ந்து, கிறிஸ்துவின் சரீரம் என்று தங்களைக் கூறிக்கொள்கிற பெயரளவான சுவிசேஷ சபையைக் குறிக்கிறது. n மற்றும் m வகுப்பார் ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட M நிலைமையில் உள்ளனர். சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் இந்த இரண்டு வகுப்பாரும் தொடர்ந்து ஒன்றாகவே இருந்துவருகின்றனர். இவர்கள் தங்கள் சரீரங்களை ஜீவபலியாக செலுத்துவதாக தேவனோடு உடன்படிக்கைச் செய்திருக்கிறார்கள். இரு வகுப்பாரும் "பிரியமானவருக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு," "புது சிருஷ்டிகளாக" ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கிடையே உள்ள வித்தியாசம் என்னவெனில், n நிலைமையிலுள்ளோர் கிறிஸ்துவோடு பூமிக்குரிய சித்தம், குறிக்கோள்கள் மற்றும் ஆசைகளுக்கு மரித்து உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றினவர்கள். ஆனால், m வகுப்பார் தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட திரள்கூட்டத்தாரைக் குறிக்கும். ஆனாலும், இவர்கள் தங்கள் உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுவதிலிருந்து பின்வாங்கி பரிதாப நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக இருக்கப்போகிற ஜெயங்கொண்டவர்களே n வகுப்பார். இவர்கள் கர்த்தரோடுகூட அவரது சிங்காசனத்தில் உட்கார்ந்து K நிலைமையில் மகிமையடைவர். இந்தச் சிறுமந்தைக்குத்தான் தம் இராஜ்யத்தைக் கொடுக்க பரலோகத்தின் பிதா பிரியமாயிருக்கிறார். (லூக். 12:32) மரித்த சித்தத்துக்கு மரிக்காமல் m வகுப்பார் பின்வாங்குகின்றனர் என்றாலும், தேவன் தொடர்ந்து இவர்களை நேசிக்கிறபடியால் பரிபூரண ஆவியின் நிலைமையாகிய L நிலைமைக்கு உபத்திரவங்களின் மூலமாகக்கொண்டு வருகிறார். ஆனால் அவர்கள் ஜெயங்கொள்ளாதபடியால் சிங்காசனத்தில் அமரும் மகிமையை, அதாவது

K நிலைமையை இழந்துவிடுகின்றனர். நாம் பிதாவின் அன்பை மதித்து, நமது கர்த்தரின் அங்கீகாரத்தைப் பெற விரும்புவோமானால், அவரது சரீரத்தின் அங்கங்களாயிருக்கவும் அவரது மணவாட்டியாகி அவரது சிங்காசனத்தில் அமரவும் வேண்டுமானால், நமது பலியின் உடன்படிக்கையை மனப்பூர்வமாகவும் உண்மையாகவும் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

p என்ற பகுதி பெரும்பாலான பெயர் சபையினரைக் குறிக்கிறது. இவர்கள் M நிலைமையில் அல்ல மாறாக, N நிலைமையில் காணப்படுகிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்கவும். இவர்கள் நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருந்தாலும் பரிசுத்தமாக்கப்படவில்லை. இவர்கள் தங்களை தேவனுக்கென்று முழுமையாக தத்தம் செய்யாததால் ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக ஜெநிப்பிக்கப்படாதிருக்கிறார்கள். இவர்கள் தங்கள் பாவங்களுக்கு மீட்கும்பொருளாக இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதனால், உலக ஜனங்களின் நிலைமையைக் காட்டிலும் மேலான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் தேவனது ஆவிக்குரிய குடும்ப அங்கத்தினர்களாவதற்கான இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தின் பரம அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள். இவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருந்து, கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தின் நீதியுள்ள கட்டளைகளுக்கு தங்களை முழுமையாக ஒப்புக்கொடுத்தார்களானால், திரும்பக்கொடுக்கும் காலங்களில் பூமிக்குரிய பரிபூரண மனிதனான ஆதாமின் சாயலை இறுதியாக அடைவார்கள். ஆதாம் மூலமாக இழந்துபோன அனைத்தையும் திரும்பப் பெற்று முழுமையாகச் சீர்பொருந்துவார்கள். இவர்கள் ஆதாம் தனது விழுகைக்கு முன்பு ஒழுக்கத்திலும், சிந்தையிலும், உடலிலும் பெற்றிருந்த பரிபூரண மனித நிலைமையை அடைந்து, மீண்டும் தேவசாயலுக்குத் திரும்புவார்கள். ஏனெனில் இவைகள் அனைத்தையும் பெறவே அவர்கள் மீட்கப்பட்டார்கள்.

N நிலைமையிலுள்ள இந்த நீதிமானாகும் நிலைமை கிறிஸ்துவின் மூலமாக உண்டான இரட்சிப்பைக் கேட்டு விசுவாசித்ததினால் ஏற்பட்டது. பொதுவான உலக மனுக்குலம் ஆயிரமாண்டு ஆட்சியில் துல்லியமான சத்திய அறிவுக்குக்கொண்டு வரப்படுதலின் மூலம் அடையவிருக்கும் ஆசீர்வாதங்களை, விசேஷ ஆசீர்வாதமாக இவர்கள் உலக ஜனங்கள்

பெற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பாகவே சீக்கிரமே அனுபவிப்பார்கள். இருந்தபோதிலும் இவர்கள் உலக ஜனங்களுக்கு முன்பாகவே சரியான கோணத்தில் நடக்க ஆரம்பித்து முன்னேறும் சலுகையை அடைவார்கள். ஆனால் p நிலையிலுள்ள வகுப்பாரோ தற்காலத்தில் இந்த விசுவாசத்தினால் வரும் பலன்களைப் பெற்று, நீதிமான்களாக வளர்ச்சியடைவதில் தோல்வியைச் சந்திக்கிறார்கள். "கிறிஸ்துவின் சரீர" அவயவங்களாக வேண்டும் என்ற விசேஷ நோக்கத்திற்காக, சிலரை தற்காலத்தில் நீதிமான்களாகும்படிச் செய்து, தேவனால் ஏற்கும்படியான பிரியமான பலிகளைச் செலுத்துவதற்கு அவர்களுக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த p வகுப்பார் நீதிமான்களாகும் தேவ தயவை "விருதாவாய்ப்" பெறுகிறார்கள். (2 கொரி. 6:1) தேவன் பலிகளை அங்கீகரித்து ஏற்கும் தற்காலத்தில், இவர்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தத் தவறி பிரியமான பலிகளைச் செலுத்தாதவர்கள். இந்த வகுப்பாரைச் சேர்ந்தவர்கள், "பரிசுத்தவான்கள்" என்றோ "உடன்படிக்கை செய்த சரீர அங்கங்கள்" என்றோ பவுல் அப்போஸ்தலனால் அழைக்கப்படாமல் "சகோதரர்கள்" என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர். (ரோமர் 12:1) முழு மனுக்குலத்தாரும் தங்கள் ஆதி நிலைமைக்கு சீர்பொருந்தின பிறகு, இதே அடிப்படையில் வேறுபட்ட சுபாவத்தில் கிறிஸ்துவுக்கு சகோதரர்களாகவும், தேவனுக்குப் பிள்ளைகளாகவும் இருப்பார்கள். ஒவ்வொரு சுபாவத்திலும், ஒவ்வொரு நிலைமையிலும் தேவனுக்கு இசைவாக இருக்கிற அனைவருக்கும் அவர் தகப்பனாயிருக்கிறார்.

இயேசு பாவத்திற்காகப் பலியானார் என்பதை விசுவாசிக்காததால் நீதிமான்களாக்கப்படாத இன்னுமொரு வகுப்பார் (N நிலைமையிலிராத) பெயர் சபையில் உண்டு. இவர்கள் N கோட்டுக்குக் கீழான நிலைமையில் (q) இருப்பவர்கள். இவர்கள் "ஆட்டுத்தோல் போர்த்தின ஓநாய்கள்." ஆனாலும் தங்களை கிறிஸ்தவர்கள் என்று கூறிக்கொள்கின்றனர். இவர்கள் பெயர் சபையில் உறுப்பினர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் தங்கள் மீட்பராக கிறிஸ்துவை உண்மையாக விசுவாசிக்கிறவர்கள் அல்ல. இவர்கள் R நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். உலகத்தின் ஒரு பாகமாக இருக்கிற இவர்கள், உண்மைத்

திருச்சபைக்குப் புறம்பாக இருந்து சபைக்குப் பெரும் காயங்களை உண்டாக்குகிறார்கள். n, m, p, q. ஆகிய நான்கு வகுப்பார் ஒருவரோடொருவர் கலந்து இருப்பதால் அனைவரும் தங்களை கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைத்துக்கொள்கின்ற நிலைமையில், திருச்சபையானது சுவிசேஷ யுகம் முழுவதிலும் இருந்து வந்திருக்கிறது. நம் கர்த்தர் முன்னுரைத்தபடி, பெயரளவில் மட்டும் இருக்கும் பரலோக இராஜ்யம் (பெயர் சபை) கோதுமையும் களையும் விதைக்கப்பட்ட நிலத்திற்கு ஒப்பாயிருக்கிறது. யுக முடிவுவரை அதாவது "அவை இரண்டையும் அறுப்புக்காலம் வரைக்கும் வளர விடுவேன்" என்று கர்த்தர் கூறியிருக்கிறார். அறுப்புக் காலத்தில் அறுவடையாளர்களை நோக்கி: "களைகளைப் பிடுங்கி சுட்டெரிக்கிறதற்குக் கட்டுகளாகக் கட்டுங்கள். கோதுமையையோ என் களஞ்சியத்தில் சேர்த்து வையுங்கள்" என்று சொல்லுவார். (மத். 13:38, 41, 49)

இந்த யுகம் முழுவதும் கோதுமை, களை ஆகிய இரண்டும் ஒன்றாக வளர வேண்டும் என்றும், இவைகள் பெயர் சபை அங்கங்களாக புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் கர்த்தர் தம் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தினாலும், இந்த வேறுபட்ட பிரிவுகளுக்கிடையே ஒரு பிரிவினைக் காலம் வந்து, உண்மை சபையாகிய அவரது பரிசுத்தவான்கள் (n) தேவனது உடைமையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு, வெளியரங்கமாக்கப்பட வேண்டும் என்பது அவரது நோக்கமாயிருந்ததையும் அவரது வார்த்தையிலிருந்து அறிகிறோம். (மத். 13:39)

சுவிசேஷ யுகத்தின்போது, நல்ல விதையும் அதோடுகூட களைகளும் வளர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது. "நல்ல விதை இராஜ்யத்தின் புத்திரர்." "n" மற்றும் "m" வகுப்பார் ஆவிக்குரிய புத்திரராயிருக்கின்றனர். ஆனால் "களைகளோ பொல்லாங்கனின் புத்திரர்." "ஒருவனும் இரண்டு எஜமானுக்கு ஊழியம் செய்ய முடியாது." "யாருக்கு நீங்கள் ஊழியம் செய்கிறீர்களோ அவர்களுக்கு நீங்கள் அடிமைகளாயிருக்கிறபடியினால்" q வகுப்பாரும் மற்றும் p வகுப்பாரில் அநேகரும் களைகளாயிருக்கின்றனர். p வகுப்பில் உள்ளவர்கள் தங்கள் தாலந்துகளையும், ஊழியத்தையும் தங்களை விலைக்கொடுத்து மீட்ட கர்த்தருக்கென்று அர்ப்பணிப்பதில்லை. அவர்கள் தங்கள் நேரத்தையும், திறமைகளையும் உண்மையில் தேவனுக்கு

எதிராக செயல்படுவதால் அவர்கள் விரோதியின் ஊழியத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இனி சுவிசேஷ யுகத்தின் முடிவு அல்லது அறுவடையை வரைபடத்தில் காண்போம். யூத யுகத்தின் அறுவடைக்கு ஒத்தாற்போல சுவிசேஷ யுகத்திலும் 33 வருடங்கள் ஒரு பாகமும் ஏழு வருடங்கள் மற்றொரு பாகமுமாக மொத்தம் இரண்டு பாகங்கள் உள்ளதைக் காணலாம். இந்த அறுவடை, யூதருடையதைப்போன்றே திருச்சபையாருக்கு முதலாவதாக சோதனையின் காலமாகவும் அதன்பின் தரம் பிரித்து எடுத்தலும் நடைபெறும். பிறகு கோபாக்கினையின் காலம் அல்லது “கடைசி ஏழு வாதைகள்” உலகத்தின்மேலும் பெயர் சபைகளின்மேலும் ஊற்றப்படுகிற காலமாயிருக்கிறது. சுவிசேஷயுக சபை ஆவிக்குரிய நிலையில் அனுபவிக்கிற அனைத்துக் காரியங்களுக்கும், மாம்ச நிலையில் இருந்த யூத சபை ஒப்பனையாயும் நிழலாயும் இருக்கிறது. யூத சபையார் அந்த யூத யுக அறுவடையின்போது அப்போது கொடுக்கப்பட்டிருந்த சத்தியத்தினால் சோதித்துப் பார்க்கப்பட்டனர். அப்பொழுது யூதருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சத்தியம் அரிவாளாக இருந்து யூதரின் பெயர் சபைகளிலிருந்து உத்தம இஸ்ரயேலர்களைப் பிரித்தெடுத்தது. தேவத் திட்டங்களின்படியே நடப்பதுபோல் காண்பித்துக்கொண்ட ஏராளமானவர்களுக்கு மத்தியில் உண்மை கோதுமை மணிகள் ஒருசிலரே இருந்தனர். அவ்வாறே இந்த யுகத்தின் அறுவடையிலும்[2] நடக்கும். யூத யுகத்தைப் போன்றே சுவிசேஷ யுக அறுவடையும், அவ்வேளையில் பிரசன்னமாகியுள்ள பிரதான அறுவடையாளரும், கர்த்தருமான இயேசுவின் கண்காணிப்பின்கீழ் நடைபெறும். (வெளி. 14:14) இந்த யுகத்தின் அறுவடையின் முதல் பணியாக நமது கர்த்தர் உண்மைச் சபையைப் போலி பெயர் சபைகளிலிருந்து தனியே பிரித்தெடுக்கிறார். பெயர் சபையானது இரண்டும் கலந்த கலவையாக இருப்பதால், அவளை “பாபிலோன்” அதாவது குழப்பம் என்று பொருள்பட கர்த்தர் அழைக்கிறார்.

---

[2]வேதாகமப் பாடங்கள் 3, உமது இராஜ்யம் வருவதாக, ஆசிரியரின் முன்னுரை பக்கம் i,3–ஆம் பத்தியில் காண்க. சுவிசேஷ யுகத்தின் அறுவடை நீண்டகாலப்பகுதியைக் கொண்டது என்று ஆசிரியர் காண்பித்திருக்கிறார்.

அறுவடையானது பெயர் சபைகளிலுள்ள பலதரப்பட்ட வகுப்பாரைப் பிரித்தெடுத்து அவர்களை முதிர்ச்சியடையச் செய்து, பூரணப்படுத்துகிற காலமாயிருக்கிறது. அவ்வேளையில் களைகளிலிருந்து கோதுமை மணிகளையும், முதிர்ச்சியடைந்த கோதுமையை முதிர்ச்சியடையாத கோதுமையிலிருந்தும் பிரித்தெடுப்பார். கோதுமை மணியின் முதற்பலன்களே u வகுப்பார் ஆவர். அவர்கள் பிரித்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு ஏற்ற வேளையில் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகி அவரது கர்த்தரைப் போலாகி அவரோடுகூட என்றென்றைக்கும் இருப்பார்கள்.

s என்பது சிறுமந்தையை பாபிலோனிலிருந்து பிரித்தெடுத்தலைப் பற்றிக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கர்த்தரோடு அவள் ஒன்றித்திருக்கும்படியும், அவரது நாமத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, அவரது மகிமையில் பங்குபெறுவதற்காகவும் தன் வழியில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறாள். w என்பது தலையும் சரீரமுமாகிய, மகிமையடைந்த கிறிஸ்துவைக் காண்பிக்கிறது. t, u, மற்றும் v ஆகிய பாகங்கள் பெயர் சபையாகிய பாபிலோன் மாபெரும் "உபத்திரவக் காலத்தின்" போது, "நமது கர்த்தரின் நாளில்" விழுந்து, துண்டு துண்டாகச் சிதறுவதைக் குறிக்கிறது. இது ஒரு திகிலுண்டாக்குகிற காரியமாகத் தோற்றமளித்தாலும், அனைத்து உண்மையான கோதுமை மணிகளுக்கும் பெரும் நன்மைக்கேதுவாகவே அமையும். தன்னை உண்மையான கிறிஸ்தவ சபை என்று கூறிக்கொண்டபடி பாபிலோன் இல்லாததே அதன் விழுகைக்குக் காரணம். உலகத்தின் பார்வையில் பெயர் சபைப் பெற்றிருக்கும் அதிகாரங்கள் மற்றும் மேன்மைகளில் பங்குபெறும்படி, மற்ற மாயக்காரர்கள் தங்களை அத்துடன் இணைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் தங்கள் நடக்கைகளில் பாபிலோனை ஒரு துர்நாற்றமானதாக உலகத்தார் மத்தியில் விளங்கப்பண்ணுகிறார்கள். அவர்களது உண்மையான குணநலன்களை கர்த்தர் என்றும் அறிந்திருக்கின்றபடியால், அறுவடை வரைக்கும் தமது நோக்கம் நிறைவேறும்படி அவர்களை தனியே விட்டுவிடுகிறார். "அவர்கள் அவருடைய இராஜ்யத்தில் (களைகளைக் கட்டுக்களாகவும், மெய்த் திருச்சபையைத் தனியாகவும்) இருக்கிற சகல இடறல்களையும், அக்கிரமஞ் செய்கிறவர்களையும் சேர்த்து, அவர்களை அக்கினிச் சூளையிலே போடுவார்கள். (பெயர் சபை அமைப்புகளுக்கு உபத்திரவம் மற்றும் அழிவு). அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும்.

அப்பொழுது நீதிமான்கள் (u வகுப்பார்) தங்கள் பிதாவின் இராஜ்யத்திலே சூரியனைப்போல் பிரகாசிப்பார்கள். (மத். 13:41 – 43) தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு விரோதமாக ஆவி உலக நம்பிக்கை (Spiritism), அவிசுவாசம் ஆகியவற்றை பெருமளவில் பல்வேறு வழிகளில் பாபிலோன் கடைப்பிடித்து வருவதினால், உண்மைத் திருச்சபையாருக்கு பெருமளவில் துன்பங்கள் நேரிடுகிறது. யூத யுக அறுவடையின்போது, மகிமையையும் அதிகாரத்தையும் எதிர்பார்த்திருந்த யூதருக்கு, கிறிஸ்துவின் சிலுவை மரணம் எப்படி இடறுதலின் கல்லாகவும், உலக ஞானிகளாகிய கிரேக்கருக்குப் பயித்தியமாகவும் தோன்றியதோ, அவ்வாறே சுவிசேஷ யுக அறுவடையின் போதும் அது இடறுதலின் கல்லாகவும், விழுவதற்கேதுவான கன்மலையுமாயிருக்கும்.

சத்தியமாகிய பொன், வெள்ளி, விலையேறப்பெற்ற கற்கள் ஆகியவற்றாலும், அதற்கேற்ற குணங்களாலும் கிறிஸ்துவின்மேல் கட்டாத ஒவ்வொருவனும், அக்கினியாகிய கோபாக்கினையின் காலத்தில் கடுமையான துன்பத்திற்குள் அகப்படுவான். ஏனென்றால், மரம், புல், வைக்கோல் போன்ற போதனைகளும், கிரியைகளும் எரிந்து சாம்பலாகும். முறையாகக் கட்டியவர்கள், அங்கீகரிக்கத்தக்க குணங்களைப் பெற்றிருந்தவர்கள் s ஆல் குறிக்கப்படுகிறார்கள். t என்பது ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட "திரள் கூட்டத்தாரைக்" குறிப்பிடுகிறது. இவர்கள் மரம், புல், வைக்கோலால் கட்டுகிறார்கள். இவர்கள் கோதுமை வகுப்பாராக இருந்தபோதிலும் முதற்பலன்களாக் (s) கூட்டிச்சேர்க்கும் காலத்தில் முழுமையான வளர்ச்சியடையாதிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் (t) சிங்காசனத்தின்மேல் அமரும் பரிசையும் தெய்வீகச் சுபாவத்தையும் இழக்கிறார்கள். ஆனாலும் இவர்கள் தெய்வீகச் சுபாவத்திற்குக் கீழான நிலையிலுள்ள ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக இறுதியில் வந்து சேருகிறார்கள். இவர்கள் உண்மையாகவே ஞானஸ்நானத்தில் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தப் போதிலும், உலக ஆவிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டதினால் ஜீவபலி செலுத்தாமல் தோல்வியடைகிறார்கள். "அறுவடை" காலத்தில், பிற வகுப்பாரிலிருந்து மணவாட்டிகளாகிய ஜீவனுள்ள அங்கங்கள் சத்தியத்தினால் பிரிக்கப்படும் வேளையிலும், பிறரது காதுகள் t வகுப்பாரையும் சேர்த்து கேட்க மனமின்றி மந்தமாக இருக்கும்.

பிரிக்கப்படும் காலத்தில் அவர்கள் விசுவாசிப்பதிலும், செயல்படுவதிலும் அசதியாக இருப்பார்கள். மணவாட்டி வகுப்பாரின் எண்ணிக்கை நிறைவடைந்து அவர்கள் கர்த்தரோடு இணைந்துவிட்டார்கள் என்று உணர்ந்தப் பிறகு, தங்களது அலட்சியத்தினாலும், உலக ஆசைகளினாலும் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, மாபெரும் பரிசை இழந்துவிட்டோம் என்று துக்கப்படுவார்கள். ஆனாலும் தங்களுக்கும், உலகத்தாருக்கும் தேவன் தம் திட்டத்தில் வைத்திருக்கும் அற்புதமான அன்பின் அழகினைப் புரிந்துகொண்டு, தங்களை துக்கத்திலிருந்து விடுவித்துக்கொண்டு, "அல்லேலூயா! சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் இராஜ்யபாரம் பண்ணுகிறார். நாம் சந்தோஷப்பட்டுக் களிகூர்ந்து அவருக்குத் துதிசெலுத்தக்கடவோம். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாணம் வந்தது, அவருடைய மனைவி தன்னை ஆயத்தம்பண்ணினாள்." (வெளி. 19:6, 7) என்று ஆர்ப்பரிப்பார்கள். கர்த்தருடைய அபரிதமான கிருபையை இங்கு கவனிக்கவும். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மணவாட்டியாக நீங்கள் தகுதியடையாது போனாலும், திருமண விருந்துக்கு நீங்கள் வரலாம் என்று அழைப்புச் செய்தி அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது. "ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாண விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள் பாக்கியவான்கள்." (வெளி. 19:9) இந்த வகுப்பார் ஏற்றக் காலத்தில் கர்த்தருடைய சிட்சைகளின் மூலமாக, அவரது திட்டத்திற்கும் அவருக்கும் முழு இசைவுள்ளவர்களாகி, அவர்களது நீதியின் வஸ்திரங்களைக் கழுவி, மணவாட்டிக்கு (y) அடுத்த ஸ்தானமாகிய ஆவிக்குரிய ஜீவன் நிலைமையை அடைவார்கள் (L நிலைமை). (வெளி. 7:14, 15)

உபத்திரவ காலத்தில் பாபிலோன் சீர்குலைந்து விழுந்த பிற்பாடுதான் உலகத்திற்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். நீதியின் ஆட்சி இவ்வுலகத்தில் ஸ்தாபிப்பதற்கு ஆயத்தமாகவே அனைத்து மனித சமுதாயங்களையும், அரசாங்கங்களையும் கவிழ்த்துப்போடும். புறஜாதியாரின் காலம் நிறைவேறும் வரைக்கும் கைவிடப்பட்டிருந்த மாம்ச இஸ்ரயேலர்கள் (o) உபத்திரவக் காலத்தின் போது தேவதயவைப் பெற்று சீர்பொருந்துவார்கள். அதேசமயம் ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலராகிய சுவிசேஷ திருச்சபை நிறைவடைந்து, மகிமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். ஆயிரவருட யுகத்தின்போது இஸ்ரயேல் தேசமானது பூமியிலுள்ள அனைத்துத் தேசங்களுக்கும் தலைமையாகவும் முக்கியமானதாகவும் இருக்கும். அவ்வேளையில் கீழ்ப்படிகிற

அனைத்தும் தேசத்தாரும் இஸ்ரயேலரோடு ஒன்றாக இசைந்திருக்கும்படியாக படிப்படியாக இழுக்கப்படுவார்கள்.

அவர்களும் உலகத்தார் அனைவரும் பரிபூரண மனித சுபாவத்தை அடைவது படிப்படியாக நிறைவேறும் பணியாக இருக்கிறபடியால், இது நிறைவேற ஆயிரவருட யுகம் முழுவதும் தேவையாயிருக்கிறது. அந்த ஆயிரவருட கிறிஸ்துவின் அரசாட்சியில், ஆதாமினால் உண்டான மரணம் படிப்படியாக விழுங்கப்படும் அல்லது அழிக்கப்படும். அதன் பல்வேறு நிலைகளாகிய – நோய், வலி, பலவீனம், மரணம் ஆகியவை மாபெரும் மீட்பருடைய வல்லமைக்குக் கீழ்ப்படிவதினால் அழிக்கப்பட்டுவிடும். அந்த யுகத்தின் முடிவில் நமது வரைபடத்திலுள்ள பிரமிடு நிறைவடைந்திருக்கும். தலையும் சரீரமுமான கிறிஸ்து (x) அந்த யுகத்தின் முடிவில், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தேவனுக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தில் இருந்து அதாவது திரள்கூட்டத்தார், தேவதூதர்கள், மனிதர்களாகிய அனைவருக்கும் தலைவராக இருப்பார். இயேசு கிறிஸ்து மற்றும் திருச்சபைக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தில் திரள்கூட்டத்தாரும், ஆவிக்குரிய ஜீவிகளும் (y), அடுத்து தேவதூதர்களும், அதையடுத்து உலகதேசங்களுக்கு தலையாக இருக்கும் உத்தம மாம்ச இஸ்ரயேலரும் (z) இருப்பர். அதற்குப் பின்பு ஆதாம் பாவம் செய்வதற்கு முன்பிருந்த பரிபூரண நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட உலக மனிதர்களும் (w) இருப்பர். இவ்வாறாக ஆயிரவருட அரசாட்சியின்போது அதாவது திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்களில் (அப். 3:21) சீர்படுத்துதல் படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படும். இதில் சிலர் மனித ஜாதியிலிருந்து அறுப்புண்டுபோவார்கள். முதலாவதாக, முழு வெளிச்சமும் போதிய வாய்ப்பும் பெற்றிருந்தும், நீதியையும், பூரணத்தையும் அடைய நூறு வருடங்கள் தவணைக்காலங்கள் கொடுக்கப்பட்டும், மனந்திரும்பாதவர்களின் அழிவு (ஏசா. 65:20); இரண்டாவதாக பரிபூரணத்தை அடைய முன்னேறியவர்கள் ஆயிர வருட அரசாட்சி முடியும்போது நடக்கும் இறுதிப் பரீட்சையில், அவிசுவாசிகளாகத் தீர்க்கப்படுகிறவர்களின் அழிவு (வெளி. 20:9) இப்படிப்பட்டவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவதால் இதிலிருந்து மீட்போ, உயிர்த்தெழுதலோ கிடைப்பதற்கான வாக்குத்தத்தங்கள் எதுவும் இல்லை.

ஒவ்வொரு நபருக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட பரீட்சை மட்டுமே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரேமுறை ஈடுபலி கொடுக்கப்பட்டது. இனி கிறிஸ்து ஒருபோதும் மரிக்கமாட்டார்.

திருச்சபையாரை முதலாவது உயர்த்துவதும், அதன் மூலமாக இஸ்ரவேலரையும் பூமியிலுள்ள அனைத்துக் குடும்பங்களையும் மறுசீரமைத்து அனைத்தையும் பரிபூரண நிலைக்குக் கொண்டுவந்து ஆசீர்வதிப்பதுமான நம் பரலோகத் தந்தையின் மாபெரும் திட்டத்தினை நாம் நோக்கும்போது, “உன்னதத்திலிருக்கிற தேவனுக்கு மகிமையும், பூமியிலே சமாதானமும், மனுஷர் மேல் பிரியமும் உண்டாவதாக” என்று பாடின தேவதூதர்களின் பாடல் நம் நினைவுக்கு வருகிறது. “கிறிஸ்துவுக்குள் சகலமும் கூட்டப்பட வேண்டும்” என்பதே தேவனுடைய திட்டத்தின் உச்சக்கட்ட நிறைவேறுதலாக இருக்கும். அவ்வாறு அனைத்தும் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்ட நிலையில், தேவனுடைய திட்டம் தோல்வியடைந்த ஒன்று என்று யாரால் கூறமுடியும்? தீமையை நன்மைக்காகவும், மனிதருடைய கோபத்தையும், சாத்தானின் கோபத்தையும் தமது மகிமை விளங்கும்படி அவர் நடப்பிக்கவில்லை என்று யார் அப்பொழுது கூறமுடியும்?

பிரமிடு படம் பரிபூரண நிலையை அடைந்த ஜீவிகளை பிரதானமாக வலியுறுத்துவதை மட்டும் நோக்கமாகக் கொண்டிராமல், முழு சிருஷ்டியும் ஒருமைப்பாட்டிற்குள் வருவதற்கான வழிமுறைகளுக்கு விடைகளைச் சொல்வதையும் அடையாளப்படுத்துகிறது. கிறிஸ்துவை தலையாகக்கொண்டு, அவரது சரீரமாகிய திருச்சபையார் மட்டுமல்ல, பரலோகத்திலுள்ளவைகளும், பூலோகத்திலுள்ளவைகளுமாகிய சகலமும் ஒன்றுக்கூட்டப்படும்போது, அனைத்தும் இசைவாயும் பரிபூரணமாயும் நிறைவேறியிருக்கும். (எபே. 1:10)

கிறிஸ்து இயேசு இம்மாபெரும் கட்டடத்திற்கு “ஆரம்பமும்,” “தலையாகவும்” “தலைக்கல்லாகவும்,” “பிரதானமான மூலைக்குத் தலைக்கல்லாகவும்” இருக்கிறார். இது ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உச்சிக்கல்லின் கோணங்களுக்கும், அமைப்புக்கும் ஏற்றவாறு அதன் கீழ்க் கற்கள் ஒவ்வொன்றும் கட்டப்பட வேண்டும். ஆனாலும் இந்தக் கட்டட

அமைப்பில் எத்தனை வகையான கற்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பதும் பரலோகத்திலும், பூலோகத்திலுமுள்ள தேவபிள்ளைகளுக்குள் அநேக வெவ்வேறு விதமான சுபாவங்கள் உள்ளன என்பதும் ஒரு காரியமல்ல. அவர்கள் அனைவரும் நித்தியத்துக்கும் அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமானால், அவரது குமாரனின் சாயலுக்கு ஒப்பாக இசைவாக இருக்க வேண்டும். இந்தக் கட்டடத்தில் சேர விரும்புகிறவர்கள் அனைவரும், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிற ஆவியில் பங்குபெற்று, அவரிடத்திலும் அவரது சிருஷ்டிகள் அனைவரிடத்திலும் அன்பு செலுத்த வேண்டும். "உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் முழு இருதயத்தோடும் முழு ஆத்துமாவோடும் முழு பலத்தோடும் முழு சிந்தையோடும் அன்புகூர்ந்து, உன்னிடத்தில் அன்புகூருவதைப்போல பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக" என்பதே நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாயிருக்கிறது. இந்த அன்பு கிறிஸ்துவினிடத்தில் பூரணமாய் இருந்தது.

பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் பூலோகத்திலுள்ளவைகளுமாகிய சகலமும் ஒரே தலையாகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்று சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற தேவதிட்டத்தின்படி, முதலாவதாக தலையாகிய கிறிஸ்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இரண்டாவதாக அவரது சரீரமாகிய திருச்சபை தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு அடுத்த நிலைமையில் தேவ தூதர்களும் மற்ற ஆவிக்குரிய வகுப்பாரும் இருப்பார்கள். அடுத்து இஸ்ரயேலரின் முற்பிதாக்கள் மற்றும் உலகத்தாரும் இருப்பார்கள். உன்னதத்திலிருந்து துவங்கி, ஒழுங்காய்ப்பட்டு இசைவாக இருக்கும்படி கொண்டுவரப்படுகிறவர்கள் அனைவரையும் வரிசைப்படுத்துவது தொடர்ந்து நடக்கும்.

இந்த பரிட்சிக்கப்பட்ட, பிரதானமான, மூலைக்குத் தலைக்கல் முதலாவதாக நாட்டப்பட்டு அஸ்திபாரக் கல் என்றழைக்கப்பட்டதே ஒரு தனிச்சிறப்பாகும். தேவனிடத்தில் வைக்கும் அனைத்து நம்பிக்கைகளுக்கும், அவரது நீதிகளுக்குமான அஸ்திபாரம் பூமியில் அல்ல, பரலோகத்திலேயே போடப்பட்டது என்பது இதில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. பரலோகத்தில் உள்ளவைகளாலும் பிரமாணங்களாலும் கவரப்பட்டு, இந்தப் பரலோக அஸ்திபாரத்தின்கீழ்

கட்டப்பட்டு இணைந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கட்டிட முறை பூமிக்குரிய கட்டிடம் கட்டுவதற்கு நேர் எதிரான முறையாகும். இருந்தபோதிலும் அந்தத் தலைக்கல்லிற்கு ஒத்தவாறு முழுக்கட்டிடமும் இருக்கக் காணும்படி அக்கல் (இயேசு) முதலாவதாக நாட்டப்பட வேண்டியிருந்தது. நமது அஸ்திபாரம் மேல் நோக்கிச் செல்லவே நாட்டப்பட்டது. கீழ் நோக்கியல்ல என்பதையும், ஜீவனுள்ள கற்களாகிய நாம் “அவருக்குள் எல்லாவற்றிலும் கட்டப்பட்டவர்களாக” இருக்கிறோம் என்பதையும் அறியும்போது எவ்வளவு பொருத்தமாயிருக்கிறது. ஆயிரவருட அரசாட்சியில், பரலோகத்திலும், பூலோகத்திலுமுள்ள வெவ்வேறு சுபாவமுள்ள ஒவ்வொரு சிருஷ்டியும் பரிபூரணமாய்க் கீழ்ப்படிதலுக்குட்பட்டு இசைவாகி, தேவனை ஸ்தோத்தரித்து அவருக்கு வழிபம் செய்யும் வரைக்கும், இந்த பணிகள் நீடிக்கும். அதன்பின்பு, அகில உலகங்களும் (Universe) பரிசுத்தமாகும். அந்த நாளில், “அந்தத் தீர்க்கதரிசியின் சொல் கேளாதவன் எவனோ அவன் ஜனத்திலிராதபடிக்கு (இரண்டாம் மரணத்தில்) நிர்மூலமாக்கப்படுவான். (அப். 3:22, 23)

வனாந்தரத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆசரிப்புக்கூடாரம்

யுகங்களைப்பற்றிய தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டத்தைக் காண்பிக்கும் வரைபடத்தில் உள்ள அதே பாடங்கள், வனாந்தரத்தில் தெய்வீகக் கட்டளைப்படி கொடுக்கப்பட்ட நிழலான ஆசரிப்புக்கூடாரத்திலும் கற்பிக்கப்படுகிறது. மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தைச் சென்றடைவதற்குப் பலவிதமான படிகள் இருக்கின்ற காரணத்தினால், யுகங்களுக்கடுத்த வரைபடத்தில் *ஆசரிப்புக்கூடாரத்தையும் இணைத்துக் காண்பித்திருக்கிறோம். இவை இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, தெய்வீகத் திட்டத்தின் மேன்மையை எளிதில் விளங்கிக்கொள்ள இது உதவும். ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் பிரகாரத்திற்கு (Court) வெளியே, முழு உலகமும் பாவத்தில் விழுந்துபோன நிலைமையில் (R) இருக்கிறது. வாசல் வழியாக பிரகாரத்தில் நுழைகின்றபோது நாம் (N) நிலைமையில் விசுவாசிகளாகிறோம் அல்லது நீதிமான்களாக்கப்பட்டவர்களாகிறோம்.

*ஆசரிப்புக்கூடார நிழல்கள் பற்றிய அதிகமான விளக்கத்திற்கு விசேஷித்த பலிகளின் ஆசரிப்புக்கூடார நிழல்கள் என்ற புத்தகத்தை பார்க்கவும்.

அதற்கு அடுத்த கட்டத்திற்கு முன்னேறுபவர்கள், ஞானஸ்நானம் செய்து ஆசாரிப்புக்கூடாரத்தின் பரிசுத்த திரைக்கதவுக்கு முன்னேறிச் சென்று, M நிலைமையில் ஆசாரியராகிறார்கள். இவர்கள் "சமூகத்தப்பங்களால்" திடனடைந்து "குத்துவிளக்கினால்" வெளிச்சம் பெற்று, "பொன்னாலான பலிபீடத்தில்" இயேசுவின் மூலமாக செலுத்தும் பலி தேவனுக்கேற்ற நறுமணமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. இறுதியாக முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பரிபூரண ஆவிக்குரிய நிலைமை அல்லது மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்தை (L நிலைமை) அடைகிறார்கள். பிறகு அவர்கள் தேவ இராஜ்யத்தின் மகிமையில் இயேசுவோடு K நிலைமையில் இணைகிறார்கள்.

ஆசீர்வாதமான நம்பிக்கை

"சிறிது காலத்திற்குள் பூமியில் நடக்கும் சண்டைகள் முடிவுக்கு வரும்;
சிறிது காலத்திற்குள் அவனது கண்ணீர் பாவம் துடைக்கப்படும்;
சிறிது காலத்திற்குள் யேகோவாவின் வல்லமை
இந்த இருளைக் கலைத்து
ஆயிரமாண்டு வெளிச்சத்தைக் கொணரும்.

"சிறிது காலத்திற்குள் மனிதனை தற்போது மூழ்கடித்து வருகிற
கொடுமையான இசைவற்ற காரியங்கள்
கடந்த காலத்து அனுபவங்களாக மறைந்துபோகும்;
சிறிது காலத்திற்குள், முன்பு அவர்களை மீட்டெடுத்த அன்பு
அவர்களது அழுகையை ஆனந்தப் பாடலாக மாற்றும்.

"சிறிது காலத்திற்குள் சமீபமாகக் கிட்டிச் சேர்க்கும்
மகிமை நிறைந்த நாளில் அதிகரிக்கும் விடியற்காலை வெளிச்சம்
தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்
ஒவ்வொரு மணிநேரமும் பிரகாசமாக வளர்ந்தோங்கும் வெளிச்சம்,
நடுப்பகல் வரைக்கும் அதிகமதிகமாய் பிரகாசிக்கும்."

* * * *